Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Antiphonale et Graduale Schutterense - Cod. Schuttern 10

Ganter, Joachimus

[Schuttern], [18. Jahrh.]

Psalterium

urn:nbn:de:bsz:31-72294

Visual Library

HORÆ DIURNÆ
SECUNDUM REGULAM
S. P. BENEDICTI.

HYMNUS
AMBROSIANUS.

Finito ultimo ℟. Superior intonat.

TE Deum lau-da mus, te Do-minum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cæli & univerſæ poteſtates:

Tibi Cherubim & Seraphim inceſſabili voce proclamant,

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus Dn̄ꝰ Deus Sabaoth.

Pleni ſunt cæli & terra maje-
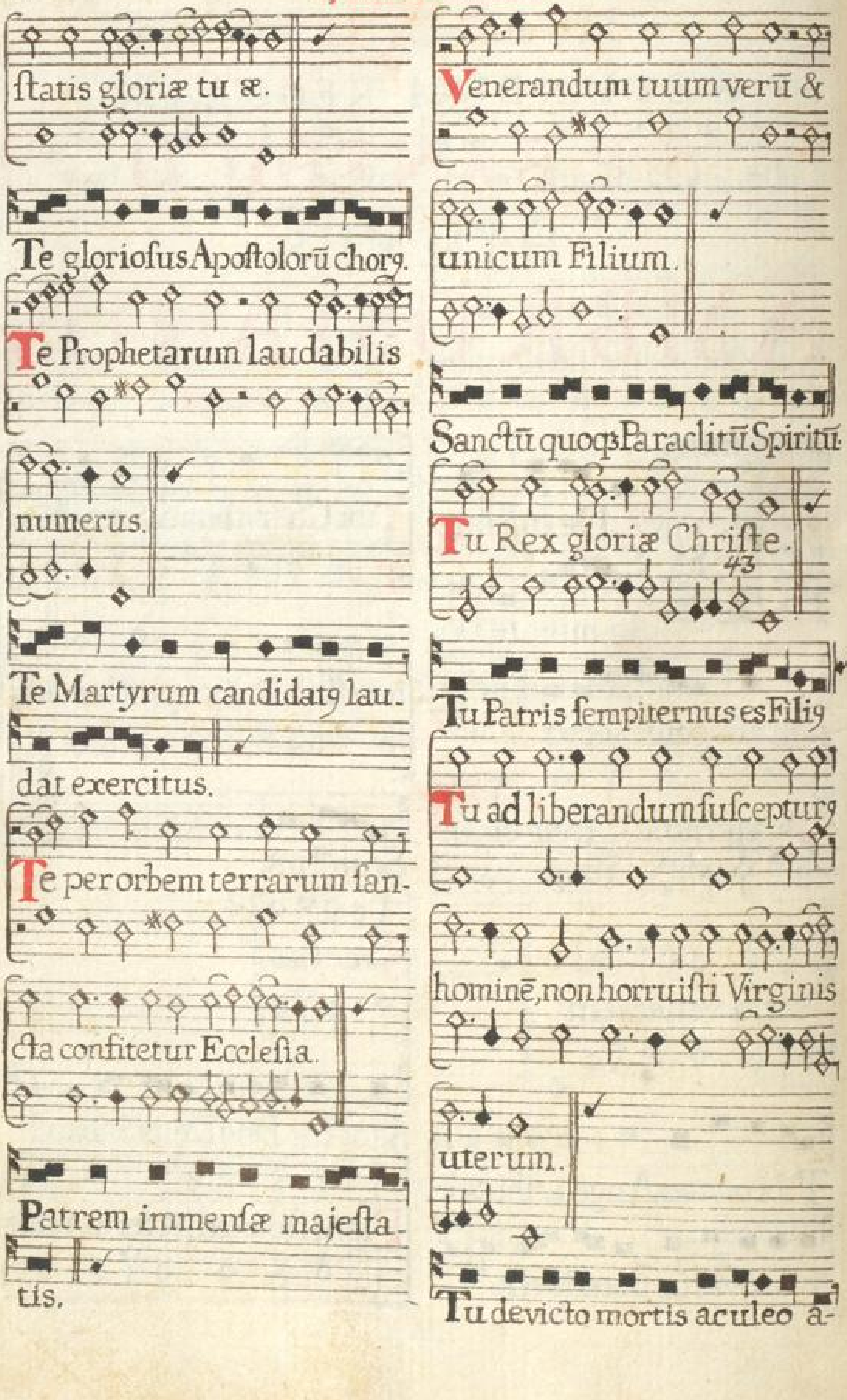
ſtatis gloriæ tu æ.
Te glorioſus Apoſtolorũ chorꝰ.
Te Prophetarum laudabilis
numerus.
Te Martyrum candidatꝰ lau-
dat exercitus.
Te per orbem terrarum ſan-
cta confitetur Eccleſia.
Patrem immenſæ majeſta-
tis.
Venerandum tuum verũ &
unicum Filium.
Sanctũ quoqꝫ Paraclitũ Spiritũ.
Tu Rex gloriæ Chriſte.
Tu Patris ſempiternus es Filiꝰ
Tu ad liberandum ſuſcepturꝰ
hominẽ, non horruiſti Virginis
uterum.
Tu devicto mortis aculeo a-
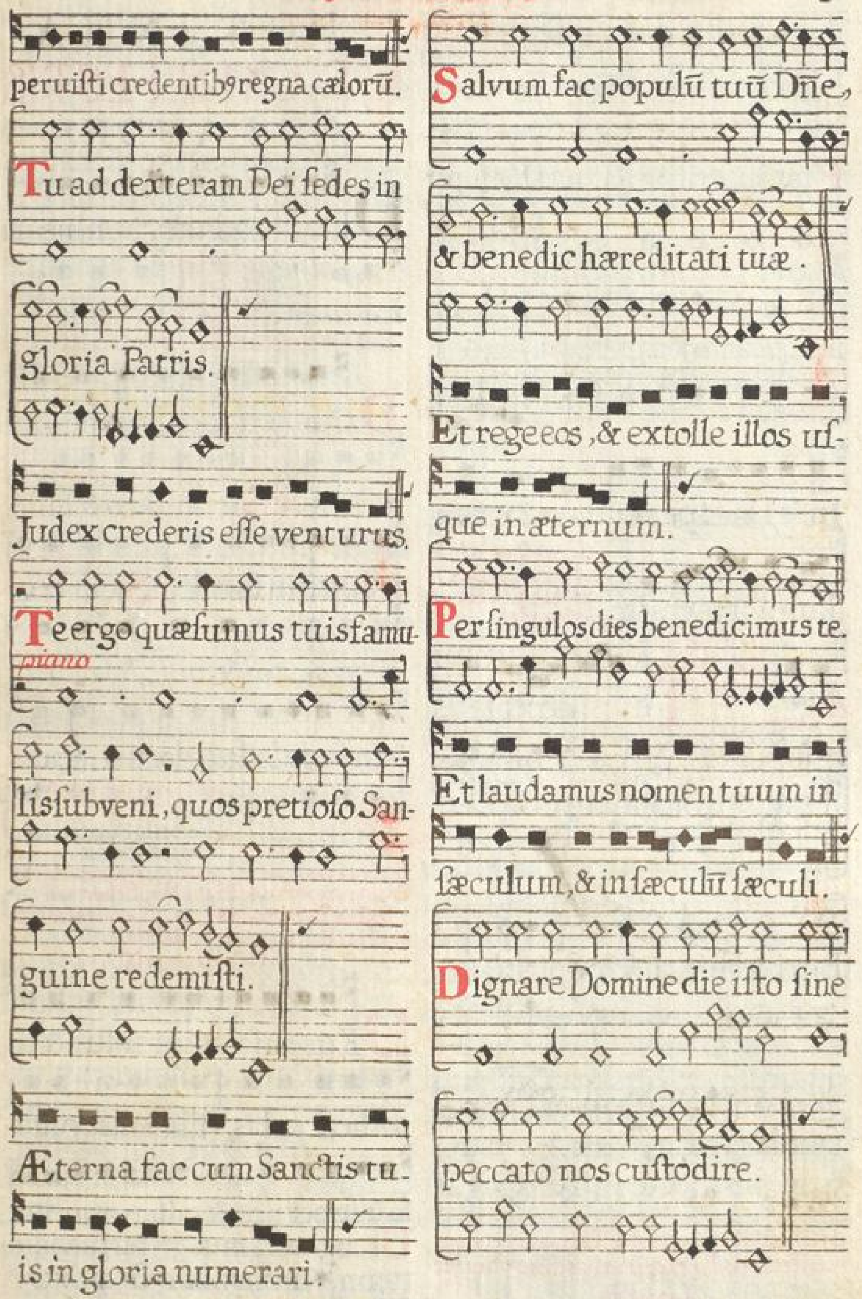
peruiſti credentib9 regna cælorū.
Tu ad dexteram Dei ſedes in
gloria Patris.
Judex crederis eſſe venturus.
Te ergo quæſumus tuis famu-
piano
lis ſubveni, quos pretioſo San-
guine redemiſti.
Æterna fac cum Sanctis tu-
is in gloria numerari.
Salvum fac populū tuū Dn̄e,
& benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos, & extolle illos uſ-
que in æternum.
Per ſingulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in
ſæculum, & in ſæculū ſæculi.
Dignare Domine die iſto ſine
peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Dñe, miſerere nr̃i.

Fiat miſericordia tua Dñe ſuper nos, quẽadmodũ ſperavimꝰ in te.

In te Dñe ſperavi, non confundar in æternum.

Hic Superior cantat Evangelium, quo finito Chorus reſpondet

Amen. Chorꝰ

Dein Superior intonat Hymn:

Te decet laus, Te decet hymnꝰ, tibi gloria Deo Patri & Filio, cũ ſcto Spiritu in ſæcula ſæculo rum, a men.

Subjungit Superior Orationem convenientem, poſt quam im̃ediatè incipiuntur Laudes.

DOMINICA ET OMN. FESTIS AD LAUDES.

DEus in adjutorium meum intende.

In Feſtis Semidupl. & omn. Horis min. ſolũ dr: intende.

Dein reſpondet Chorus:

DOmine ad adjuvandum me feſtina. ℣. Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto. ℣. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, amen. Alleluia.

In Septuageſ. locò Alleluja dicitur: Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ.

Sic incipiuntur & cantantur omnes Horæ Canon. excepto illo Triduo Maj. Hebdomadæ. Poſtea Hebdomadarius [ſi Laudes cantantur] incipit ſequentem Pſalmum.

Pſalmus 66.

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis: * illuminet vultũ ſuũ ſuper nos, & miſereatur nr̃i.

Ut cognoſcâmus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutâre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus:* confiteántur tibi populi omnes.
Læténtur & exúltent gentes:* quóniam júdicas pópulos in æquitâte: & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus cõfiteántur tibi pópuli omnes:* terra dedit fructum ſuum.
Benedîcat nos Deus, Deus noſter, benedîcat nos Deus:* & métuãt eum omnes fines terræ.
Glória Patri & Filio. &c.

A Dominica poſt Oct: Epiph. uſque ad Septuageſ. & ab Octava Pentecoſt. uſq; ad Adventum, Antiphona. Alleluja.

Pſalmus 50.

Miſerêre mei Deus,* ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam.
Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuârum,* dele iniquitâtem meam.
Amplius lava me ab iniquitâte mea:* & à peccáto meo munda me
Quoniam iniquitâtem meam ego cognoſco:* & peccátũ meũ contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci:* ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cũ judicâris.
Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum:* & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritâtem dilexíſti:* incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtâſti mihi.
Aſperges me hyſópo & mundâbor:* lavabis me, & ſuper nivem dealbabor.
Audítui meo dabis gáudium & lætitiam:* & exultâbunt oſſa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis:* & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundũ crea in me Deus:* & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projicias me à fácie tua:* & ſpíritũ ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutaris tui:* & ſpíritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas:* & ímpij ad te convertentur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalûtis meæ:* & exultâbit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries:* & os meũ annuntiâbit laudẽ tuam.
Quoniam ſi voluiſſes ſacrificiũ dediſſem útique:* holocauſtis non delectáberis.
Sacrifícium Deo ſpíritus contribulatus:* cor contritũ & humiliatum Deus non deſpicies.
Benígne fac Dómine in bona voluntâte tua Sion:* ut ædificentur muri Jerúſalem.
Tunc acceptâbis ſacrifícium juſtitiæ, oblationes & holocauſta:* tunc impónent ſuper altare tuum vitulos.

Pſalm. 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus:* quoniã in

ſæculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël, quóniam bonus: ✱ quoniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: ✱ quóniã in ſæculũ miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: ✱ quóniam in ſæculũ miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocâvi Dñm: ✱ & exaudîvit me in latitúdine Dñꝰ.

Dóminꝰ mihi adjûtor: ✱ non timébo, quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjûtor: ✱ & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dño: ✱ quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperâre in Domino: ✱ quàm ſperâre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: ✱ & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circũdedérunt me: ✱ & in nómine Domini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes: & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis: ✱ & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impúlſus everſus ſum, ut caderẽ: ✱ & Dñus ſuſcépit me.

Fortitûdo mea, & laus mea Dóminꝰ: ✱ & factus eſt mihi in ſalûtem.

Vox exultatiônis & ſalûtis, ✱ in tabernáculis juſtôrum.

Déxtera Dñi fecit virtûtẽ: déxtera Dñi exaltâvit me: ✱ déxtera Dómini fecit virtûtem.

Non móriar, ſed vivam: ✱ & narrâbo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigâvit me Dñꝰ: ✱ & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ: ingréſſus in eas confitébor Dómino: ✱ hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitebor tibi, quóniam exaudíſti me: ✱ & factus es mihi in ſalûtem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, ✱ hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud: ✱ & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies, quam fecit Dñus: ✱ exultêmus & lætêmur in ea.

O Dómine ſalvum me fac: ô Dñe bene proſperâre: ✱ benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: ✱ Deus Dóminus & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, ✱ uſque ad cornu altâris.

Deus meus es tu, & confitebor tibi: ✱ Deus meus es tu, & exaltâbo te.

Confitêbor tibi, quóniam exaudíſti me: ✱ & factus es mihi in ſalûtem.

Confitémini Dómino, quóniã bonus: ✱ quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Sequentes duo Pſalmi dicuntur locô duorũ prædictorum ad Laudes in Feſtis omnibus, & per totum tempus Paſchale.

Tempore Paſchali Antiphona. Alleluja.

Pſalmus 92.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

DOminus regnâvit, decôrē indûtus eſt:* indûtus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmâvit orbem terræ:* qui non commovébitur.

Parâta ſedes tua ex tunc:* à ſæculo tu es.

Elevavêrunt flúmina Dn̄e:* elevavêrunt flúmina vocē ſuam.

Elevavêrunt flúmina fluctus ſuos,* à vócibꝰ aquârū multârū.

Mirábiles elatiónes maris, * mirabilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis:* domum tuam decet ſanctitûdo, Dómine, in longitúdinem diêrum.

Pſalmus 99.

JUbilâte Deo omnis terra: * ſervîte Dómino in lætítia.

Introîte in conſpectu ejus,* in exultatiône.

Scitôte, quóniam Dn̄ꝰ ipſe eſt Deus:* ipſe fecit nos, & non ipſi nos:

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus:* introîte portas ejus in confeſſiône: átria ejus in hymnis; confitémini illi.

Laudâte nomen ejus; quóniam ſuavis eſt Dn̄ꝰ: in ætérnū miſericórdia ejus:* & uſqꝫ in generatiônē & generatiônē véritas ejus.

Pſalmus 62.

DEus Deus meus,* ad te de luce vígilo.

Sitîvit in te ánima mea,* quàm multiplíciter tibi caro mea.

In terra deſérta & ínvia, & inaquóſa:* ſic in ſancto apparui tibi: ut vidêrem virtûtem tuam & glóriam tuam.

Quóniam melior eſt miſericórdia tua ſuper vitas:* lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea:* & in nómine tuo levâbo manꝰ meas.

Sicut adipe & pinguédine repleâtur ánima mea:* & lábijs exultatiônis laudâbit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratū meum: in matutínis meditâbor in te:* quia fuíſti adjûtor meus.

Et in velaménto alârum tuârū exultâbo: adhæſit anima mea poſt te:* me ſuſcepit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimā meā: introíbunt in inferiôra terræ:* tradéntur in manus gládij, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo: laudabúntur omnes, qui jurant in eo:* quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Per Annum Antiph. Allelúja, allelúja.

Antiph. Tres púeri.

Temp. Paſch: Antiph. Allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja, allelúja.

Antiph. Surréxit Chriſtus.

Canticum triū Puerorū. *Dan. 3.*

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino,* laudâte & ſuperexaltâte eum in ſæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino:* benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſu-

per cælos ſunt, Dómino:* benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite ſol & luna Dño:* benedícite ſtellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino:* benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æſtus Dño:* benedícite frigus & æſtus Dño.

Benedícite rores & pruína Dño:* benedícite gelu & frigus Dño.

Benedícite glácies & nives Dño:* benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & tenebræ Dño:* benedícite fúlgura & nubes Dño.

Benedîcat terra Dóminum:* laudet & ſuperexaltet eũ in ſæcula.

Benedícite montes & colles Dño:* benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino:* benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete & ómnia, quæ moventur in aquis, Dño:* benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino:* benedícite filij hóminũ Dómino.

Benedîcat Iſraël Dóminũ:* laudet & ſuperexáltet eũ in ſæcula.

Benedícite ſacerdótes Dñi Dño:* benedícite ſervi Dñi Dómino.

Benedícite ſpíritus & ánimæ juſtórum Dño:* benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anania, Azaría, Miſaël Dómino:* laudate & ſuperexaltáte eum in ſæcula.

Benedicâmus Patrem & Filium cum ſancto Spíritu:* laudêmus & ſuperexaltêmus eũ in ſæcula.

Benedíctus es Dñe in firmamẽto cæli:* & laudábilis, & gloriôſus, & ſuperexaltâtus in ſæcula.

Hîc non dicitur Gloria Patri, neq; Amẽ.

Per Annũ Antiph. Tres púeri juſſu regis in fornâcem miſſi ſunt, nõ timéntes flam̃am ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Aña. Allelúja.

Temp. Paſch: Antiph. Surrexit Chriſtus de ſepulchro, qui liberâvit tres púeros de camino ignis ardéntis, allelúja.

Aña. Alleluja.

Pſalmi 148.* 149.* 150.

Laudâte Dóminum de cælis:* laudâte eũ in excélſis.

Laudâte eũ omnes Angeli ejus:* laudâte eũ omnes virtútes ejus.

Laudâte eum ſol & luna:* laudate eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudâte eum cæli cælórũ:* & aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt:* ipſe mandâvit, & creâta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi:* præcéptum póſuit, & non præteribit.

Laudâte Dóminum de terra:* drácones & omnes abyſſi.

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellârum,* quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles:* ligna fructífera, & omnes cedri.

Béſtiæ & univérſa pécora:* ſer-

péntes & vólucres pennátæ.
Reges terræ, & omnes pópuli:* prín-
cipes & omnes júdices terræ.
Júvenes & vírgines: ſenes cum
junióribus laudent nomen Dó-
mini: * quia exaltátum eſt no-
men ejus ſolíus.
Confeſſio ejus ſuper cælū & ter-
rā: * & exaltâvit cornu pópuli ſui.
Hymnꝰ ómnibꝰ ſanctis ejus: * fí-
lijs Iſraël, pópulo appropinquāti ſibi.
* Cantâte Dómino cánticum
novum: * laus ejus in Eccléſia
ſanctôrum.
Lætétur Iſraël in eo, qui fecit eū: *
& filij Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro: * in
tympano & pſaltério pſallant ei:
Quia beneplácitum eſt Dómino
in pópulo ſuo: * & exaltâbit man-
ſuétos in ſalútem.
Exultâbunt ſancti in glória: * læ-
tabúntur in cubílibus ſuis.
Exaltatiónes Dei in gútture eô-
rum: * & gládij ancípites in má-
nibus eôrum.
Ad faciéndam vindíctam in nati-
ónibꝰ: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eôrū in cō-
pédibus: * & nóbiles eôrum in
mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium con-
ſcríptum: * glória hæc eſt omni-
bus ſanctis ejus.
* Laudâte Dóminum in ſanctis
ejus: * laudâte eum in firmamén-
to virtútis ejus.
Laudâte eū in virtútibus ejus: *
laudâte eum ſecúndum multitú-
dinem magnitúdinis ejus.
Laudâte eum in ſono tubæ: * lau-
dâte eū in pſaltério & cíthara.
Laudâte eū in tympano & choro: *
laudâte eū in chordis & órgano.
Laudâte eum in cymbalis bene-
ſonántibus: laudâte eum in cym-
balis jubilatiônis: * omnis ſpí-
ritus laudet Dóminum.
Gloria Patri & Filio. &c.

Per Annum & Temp. Paſchali Antiph.

Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. *Apoc. 7.*

Benedíctio & cláritas & ſa-
piéntia, & gratiârum áctio
honor, virtus & fortitûdo Deo
noſtro in ſæcula ſæculorum, a-
men. ℟. Deo gratias.

Sic ſemper ad Capitula reſpondetur.

℟. br. Inclína cor meum Deus, *
In teſtimónia tua. Rep. Inclina cor me-
um Deus. * In teſtimonia tua. ℣. Avérte
óculos meos, ne vídeant vanitâ-
tem: in via tua vivífica me. repete
In teſtimonia tua. Gloria Patri & Fili-
o, & Spirítui ſancto. repete Inclina cor
meum Deus. * In teſtimonia tua.

Hoc modo dicuntur omnia Reſponſoria brevia
excepto tempore Paſſionis, ut ſuo loco.

Hymnus.

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémq́ qui regis
Et témporū das témpora,
Ut álleves faſtídium.

Præco diéi jam ſonat
Noctis profúndæ pérvigil
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctē ſégregans.

Hoc excitâtus Lúcifer
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errônum cohors
Viam nocéndi déſerit.

Hoc nauta vires cólligit
Pontúsque miteſcunt freta:
Hoc, ipſa Petra Eccléſiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgâmus ergo ſtrénuè
Gallus jacéntes éxcitat
Et ſomnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte ſpes redit,
Ægris ſalus refúnditur,
Mucro latrônis cónditur,
Lapſis fides revértitur.

Jeſu labéntes réſpice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réſpicis, lapſi ſtabunt,
Fletúque culpa ſólvitur.

Tu lux refúlge ſenſibus,
Mentíſque ſomnũ díſcute
Te noſtra vox primũ ſonet,
Et vota ſolvámus tibi.

Deo Patri ſit glória
Ejúſque ſoli Filio
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc & in perpétuũ Am.

℣. Dóminus regnâvit, decorem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe virtûte.

Prædictũ Capitulum dicitur cũ Verſu præcedenti per Annũ extra Septuageſimam. Ruber verò etiam in Septuageſ. Hymnus prædictus à Dom. I. Octob. uſque ad Dom. I. Quadrageſ.

A Septuageſ. uſque ad Quadrag.

℣. Dómine refúgium factus es nobis.
℟. A generatióne & progénie.

A Dom. III. poſt Penecoſt. uſque ad Dom. I. Oct.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuâtur umbra,
Lucis auróra rútilans coruſcat,
Niſibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem.

Ut Deus noſtri miſeratus, omnem
Pellat languórem, tribuat ſalûtem,
Donet & nobis Pietáte Patris
Regna polôrum.

Præſtet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque ſancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. Dominus regnavit. ſupra.

Canticum Zachariæ. *Lucæ 1.*

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël: * quia viſitâvit & fecit redemptiônem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalûtis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locûtus eſt per os ſanctôrum, * qui à ſæculo ſunt, prophetârum ejus.

Salûtem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam miſericórdiã cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Juſjurándum quod jurâvit ad Abraham patrem noſtrum, * datûrum ſe nobis.

Ut ſine timôre, de manu inimicôrum noſtrôrum liberáti, * ſerviâmus illi.

In ſanctitâte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu puer, Prophêta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, parâre vias ejus.

Ad dandam ſciéntiam ſalûtis plebi ejus, * in remiſſiônem peccatôrum eorum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitâvit nos, óriens ex alto

Illumináre his, qui in ténebris & in umbra mortis ſedet: * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Deinde repetitur Antiphona conveniens. Poſtea Superior clara voce dicit: Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon Kyrie eléiſon. Pater noſter. totùm, quod, ſi cantetur, vide infra folio.
Tum dicitur Oratio propria ſuo loco: & poſteà commemoratio Simplicis, ſi occurrat eo die. Poſtremò, ſi id tempus requirit, fiunt Cõmemor. communes, ſeu Suffragia infra fol. 39. poſita.

Antiphonæ Feriales cum Verſu Ad Benedictus, pro Cõmemoratione Vigiliæ, ſi quæ per annum occurrat, faciendâ.

Feria II. Añа.

Benedíctus Dñus Deus Iſraël. ℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ. ℟. Exultávimus & delectáti ſumus. Oratio conveniens.
Qui verſus per totam Hebdomadam dicitur.

Feria III. Aña.

Erexit nobis Dñs cornu ſalûtis in domo David púeri ſui.

Feria IV. Aña.

De manu ómnium, qui oderunt nos, líbera nos Dómine.

Feria V. Aña.

In ſanctitáte ſerviamus Dño, & liberâbit nos ab inimícis noſtris.

Feria VI. Aña.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitâvit nos Oriens ex alto.

Sabbato. Aña.

Illumináre Dómine his, qui in ténebris ſedent: & dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſraël.

FERIA SECUNDA AD PRIMAM.

Dictis in ſilentio Pater noſter. Ave Maria. & Credo. incipitur clara voce: Deus in adjutorium. &c. ut ſupra ad Laudes. Dein dicitur

Hymnus.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precemur ſúpplices,
Ut in diúrnis actibus
Nos ſervet à nocéntibus.

Linguam refrænans temperet
Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Abſíſtat & vecórdia:
Carnis terat ſupérbiam
Potûs, cibíque párcitas.

Ut cùm dies abſcéſſerit
Noctémque ſors redúxerit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canâmus glóriam.

Deo Patri ſit glória,
Ejúsque ſoli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuũ. Amen.

Temp. Advent. Antiph. ex Laud. Dominicæ præcedentis, vel ex proprijs, ſi adſint.
In Quadrageſima Antiph. Vivo ego
In temp. Paſſiónis Antiph. Líbera me Dómine.
Temp. Paſchali, Antiph. Alleluja.
Prædictæ Añæ dicuntur per omnes ferias ad Primam.
In feriali Officio per annũ Aña. Servîte Dómino.

Pſalmus i.

BEâtus vir, qui non ábijt in conſilio impiórum: & in via peccatôrum non ſtetit: * & in cathedra peſtiléntiæ non ſedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tanquam lignum, quod plantâtum eſt ſecus decúrſus aquârum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcũque faciet, proſperabûtur.
Non ſic impij, non ſic: * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ven-

tus à fácie terræ.

Ideo non reſúrgent ímpij in judício:✱neque peccatóres in concílio juſtôrum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum:✱& iter impiôrum perîbit.

Gloria Patri. &c.

Sicut erat. &c.

Qui duo Verſus poſt quemlibet Pſalmũ &c. dicuntur excepto Triduo maj. hebdomadæ, & niſi aliter notetur.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes,✱& pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unũ,✱advérſus Dñm, & advérſus Chriſtũ ejus.

Dirumpâmus víncula eôrum:✱& projiciâmꝰ à nobis jugũ ipſôrũ.

Qui hábitat in cælis irridebit eos:✱& Dñꝰ ſubſannâbit eos.

Tunc loquêtur ad eos in ira ſua,✱& in furôre ſuo conturbâbit eos.

Ego autem conſtitûtus ſũ Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctũ ejus,✱prædicans præcéptũ ejus.

Dóminus dixit ad me:✱Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi Gentes hereditâtem tuam,✱& poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,✱& tamquã vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite:✱erudímini, qui judicâtis terram.

Servîte Dómino in timôre:✱& exultâte ei cum tremôre.

Apprehéndite diſciplînam, ne quando iraſcâtur Dóminus,✱& pereâtis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejꝰ,✱beáti omnes, qui confídunt in eo.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furôre tuo árguas me,✱neque in ira tua córripias me.

Miſerêre mei Dómine, quóniam infírmus ſum:✱ſana me Dómine, quóniam conturbâta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbâta eſt valde:✱ſed tu Dómine úſquequo?

Convértere Dómine, & éripe animam meam:✱ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui:✱in inferno autẽ quis confitébitur tibi?

Laborâvi in gémitu meo: lavâbo per ſíngulas noctes lectũ meum:✱lácrymis meis ſtratum meum rigâbo.

Turbâtus eſt à furôre oculꝰ meus:✱inveterâvi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitâtem:✱quóniam exaudîvit Dñꝰ vocem fletûs mei.

Exaudîvit Dóminus deprecatiônem meam:✱Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur vehemĕnter omnes inimíci mei:✱convertántur & erubéſcant valde velóciter.

In Quadrag. Aña Vivo ego, dicit Dóminus, nolo mortem peccatôris, ſed ut magis convertatur & vivat.

Temp. Paſſionis. Aña. Líbera me Dñe,

& pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me.

Temp. Paſch. An. Allelúia, allelúja, allelúja, allelúja.

Per Annũ Aña. Servíte Dño in timóre, & exultáte ei cum tremore.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Regi ſæculôrum immortáli & inviſíbili, ſoli Deo honor & glória in ſæcula ſæculôrum, Amen. ℟. Deo grátias.

Capitulum Pro Ferijs tantùm. Zach. 8.

Pacem & veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo gratias.

℣. Exurge Chriſte ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò uſq; ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiônẽ. ℟. Sed líbera nos à malo.

Quod Pater noſter. &c. ſicut & ſequentes Preces intra lineas poſitæ aliquantùm profundiori voce dicuntur, quando non eſt Officiũ Duplex aut infra Octavam.

PRECES.

Credo in Deum. ſecretò uſq; ad ℣. Carnis reſurrectiônem. ℟. Vitã ætérnam, Amen. ℣. Adjutórium noſtrũ in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terram.

Dein Hebdomadarius dicit.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaêli Archángelo,* beato Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo,* beáto Benedícto, ómnibus Sanctis, & vobis fratres,* quia peccâvi nimis cogitatióne, verbo & ópere:* mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.* Ideo precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaêlem Archangelũ,* beátum Joánnem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum,* beátũ Benedíctum, omnes Sanctos & vos fratres,* oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet.

Miſereâtur tui omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis perdûcat te ad vitam æternam. ℟. Amen.

Repetit Confiteor. & locò Vobis fratres, & Vos fratres dicit Tibi Pater, & Te Pater. Dein Hebdomad.

Miſereâtur veſtri omnipotens Deus, & dimíſſis peccâtis veſtris perducat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

Poſtea Superior.

Indulgéntiam, abſolutiônem, & remiſſiônem peccatôrum noſtrôrum tribuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Hebomadarius.

℣. Dignâre Dómine die iſto. ℟. Sine peccâto nos cuſtodíre. ℣. Dómine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.

Elevat iterum vocem dicendo

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti: tua nos hódie ſalva virtûte; ut in hac die ad nullum declinêmus peccâtum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigântur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum noſtrum Jeſũ Chriſtum Fílium tuũ: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs ſcti Deus, per omnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicamus Dño. ℟. Deo gratias.

Quo dicto, legitur Martyrologium in eodem tono, quo dictum eſt Deo gratias, ut ſuprà. Si verà dicenda eſſet Prima de B.V. hìc dicatur ante Martyrologium, in voce aliquantùm profundiore, prout etiam ſequentia quotidie, etiamſi nil fiat de Curſu B.V. dicuntur. Hebd.

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini.

℟. Mors Sanctorum ejus. Hebd.

SAncta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dñm, ut nos mereâmur ab eo adjuvári & ſalvári. qui vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meũ inténde.

℟. Dómine ad adjuvándũ me feſtína.

Quo ter dicto additur, Glória Patri. &c. Sicut erat. Kyrie eléiſon. &c. Pater noſter. ſecretò ℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Réſpice in ſervos tuos Dñe, & in ópera tua;* & dírige filios eórum. ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos,* & opus mánuum noſtrárum dírige. Glória Patri. Sicut erat. Oremus.

DIrígere & ſanctificâre, régere & gubernâre dignâre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuôrum: ut hìc & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereâmur, Salvator mundi: qui vivis & regnas in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Lector. Jube Domne benedícere.

Superior. Dies & actus noſtros in ſua pace diſpónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feſtivali Lector hîc dicit Capitulum Nonæ, ſubjungendo: Tu autem Domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias. quæ clauſula etiam ſubjungatur Capitulis ſequentibus.

Lectio brevis per Annum. 2. Theſs. 3.

DOminus autem dírigat corda & córpora noſtra in charitáte Dei & patiéntia Chriſti. Tu autem Dómine miſerere nobis. ℟. Deo grátias.

In Adventu. Iſaiæ 33.

DOmine miſerêre noſtri; te enim expectávimus: eſto bráchium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in témpore tribulatiônis. Tu autem.

In Quadrageſima. Iſaiæ 55.

QUærite Dóminum, dum inveníri poteſt: invocâte eũ, dum propè eſt. Tu autem.

In temp. Paſſionis. Iſaiæ 50.

FAciem meam non avérti ab increpántibus & conſpuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ideò non ſum confûſus.

A Paſcha uſq; ad Aſcenſ. D. excluſ. Col. 3.

SI conſurrexíſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt, quærite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſápite, non quæ ſuper terram. Tu autem.

Poſt Lection. br. dicit Superior

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terrã. ℣. Benedícite. ℟. Deus. Bened. Dóminus nos benedîcat, & ab omni malo defédat, & ad vitam perdûcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcãt in pace. ℟. Amen.

Hebdõ: Cõmemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis noſtri, atque benefactorum noſtrôrũ. Superior. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen. Tum dicitur.

Pſalm. De profúndis clamávi ad te Dómine. folio. 43. in fine ejus: Requiem ætérnam dona eis Dómine. Et lux perpétua lúceat eis. Poſtea dicit Hebdomadarius.

℣. A porta inferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meꝰ ad te véniat. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Oremus.

Deus véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumꝰ cleméntiam tuam; ut noſtræ congregatiónis fratres, propínquos & benefactóres, qui ex hoc ſæculo tranſiérũt, beáta María ſemper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium pervenire concédas. Per Dóminum noſtrum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

FERIA TERTIA

Ad Primam.

Per Annum Antiph. Deus judex juſtus.
Alijs temporibus ut ſuprà Feria II. dicitur.

Pſalmus 7.

Domine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimã meam, * dum non eſt, qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iníquitas in mánibꝰ meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequâtur inimícus ánimã meam: & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriã meã in púlverẽ dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórũ meórum.

Et exúrge Dñe Deus meꝰ in præcépto, quod mandâſti: * & ſynagóga populórũ circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine ſecundùm juſtítiam meam: * & ſecundùm innocéntiã meã ſuper me.

Conſumetur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutãs corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meũ à Dño; * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis & pátiens: * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrâbit: * arcum ſuum teténdit & parâvit illum.

Et in eo parâvit vaſa mortis, * ſagittas ſuas ardéntibꝰ effécit.

Ecce partúrijt injuſtítiam, * cõcépit dolorẽ, & péperit iniquitâtẽ.

Lacũ apéruit & effôdit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipſius iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus: * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra.

Quóniam elevata eſt magnifi-

céntia tua * ſuper cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut deſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunã & ſtellas, quæ tu fundâſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis: glória & honóre coronâſti eũ: * & conſtituíſti eũ ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas inſuper & pécora campi.

Vólucres cæli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * qm̃ admirábile eſt nomen tuũ in univérſa terra.

Pſalmus 9.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætabor & exultábo in te: * pſallam nómini tuo Altíſſime.

In convertendo inimícũ meum retrórſum: * infirmabúntur, & peribunt à fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium meũ & cauſam meam: * ſedíſti ſuper thronũ, qui júdicas juſtítiam.

Increpâſti gentes, & périjt impius: * nomen eórum delêſti in æternũ, & in ſæculum ſæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finẽ: * & civitates eôrũ deſtruxíſti.

Périjt memória eórum cum ſónitu: * & Dñus in ætérnum pérmanet.

Parâvit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicâbit orbẽ terræ in æquitâte: judicâbit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refugiũ páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquíſti quæréntes te Dómine.

Pſállite Dño, qui hábitat in Sion: * annunciáte inter gentes ſtúdia ejus.

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordatus eſt: * non eſt oblítus clamôrem páuperum.

Miſerere mei Dómine: * vide humilitátẽ meam de inimícis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultâbo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In laqueo iſto, quẽ abſconderũt: * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcetur Dñus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuârum comprehénſus eſt peccâtor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes, quæ obliviſcúntur Deum.

Quóniã non in finẽ oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperũ non peribit in finem.

Antiphona per Annum. Deus judex juſtus, fortis & longánimis; numquid iraſcêtur per ſingulos dies?

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

FERIA QUARTA

Ad Primam.

Per Annum Antiph. Exurge Domine & non repetuntur hæc verba in Pſalmo. Alijs temporibus ut Feria II. dicitur.

Diviſio Pſalmi 9.

EXúrge Dómine non confortétur homo:* judicéntur gentes in conſpéctu tuo.
Conſtitue Dómine legislatórem ſuper eos:* ut ſciant gentes, quóniam hómines ſunt.
Ut quid Dómine receſſiſti longè,* déſpicis in opportunitátib9, in tribulatióne?
Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper:* comprehendúntur in conſílijs quibus cógitant.
Quóniam laudâtur peccâtor in deſidérijs ánimæ ſuæ:* & iníquus benedícitur.
Exacerbâvit Dóminū peccâtor,* ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.
Non eſt De9 in conſpectu ejus:* inquinátæ ſunt viæ ejus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua à fácie ejus:* ómnium inimicôrum ſuôrum dominábitur.
Dixit enim in corde ſuo:* Non movêbor à generatióne in generatiônem ſine malo.
Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine & dolo:* ſub lingua ejus labor & dolor.
Sedet in inſídijs cū divítibus in occúltis,* ut interfíciat iñocéntē.
Oculi ejus in páuperē reſpiciunt:* inſidiâtur in abſcóndito, quaſi leo in ſpelúnca ſua.
Inſidiâtur, ut rápiat páuperem:* rápere páuperē, dū áttrahit eum.
In láqueo ſuo humiliâbit eum:* inclinâbit ſe, & cadet, cum dominâtus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde ſuo: Oblîtus eſt Deus:* avértit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.
Exúrge Dñe De9, exaltétur manus tua:* ne obliviſcâris pauperū.
Propter quid irritâvit ímpius Deum?* dixit enim in corde ſuo: Non requiret.
Vides, quóniam tu labôrem & dolôrem conſíderas:* ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus eſt pauper:* órphano tu eris adjûtor.
Cóntere bráchiū peccatôris & malígni:* quærétur peccâtum illîus, & non inveniétur.
Dóminus regnâbit in ætérnum, & in ſæculum ſæculi:* períbitis Gentes de terra illîus.
Deſidérium páuperum exaudîvit Dóminus:* præparatiônē cordis eôrū audivit auris tua.
Judicare pupíllo & húmili:* ut non appônat ultra magnificâre ſe homo ſuper terram.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ:* Tranſmigra in montem ſicut paſſer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum: paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra:* ut ſagit-

tent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autē quid fecit?

Dn̄s in templo ſancto ſuo, * Dn̄us in cælo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitâtem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis & ſulphur, & ſpíritus procellârū, pars cálicis eôrum.

Quóniā juſtus Dn̄ꝰ & juſtítias diléxit: * æquitátē vidit vultus ejus.

Pſalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quoniam defêcit ſanctus: * quoniam diminútæ ſunt veritátes à fílijs hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquíſq; ad próximū ſuum: * lábia dolóſa in corde & corde locúti ſunt.

Diſpérdat Dn̄ꝰ univérſa lábia dolóſa, * & linguā magnílóquam.

Qui dixérunt: Linguam noſtrā magnificábimꝰ: lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dn̄us eſt?

Propter miſériam ínopum & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argéntū igne examinâtū, probátum terræ, purgâtū ſéptuplum.

Tu Dn̄e ſervâbis nos: & cuſtódies nos * à generatióne hac in æternū.

In circúitu ímpij ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuā multiplicâſti fílios hóminum.

Per Annum Antiph. Exúrge Dómine, non præváleat homo.

FERIA QUINTA.

Ad Primam.

Per Annum Antiph. Cantâbo Dómino. Alijs temporibus ut Feria II. dicitur.

Pſalmus 12.

Uſquequò Dómine oblivíſceris me in finem? * uſquequo avértis fáciē tuā à me?

Quámdiu ponam conſília in ánima mea, * dolôrem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícꝰ meꝰ ſuper me? * réſpice & exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina oculos meos, ne umq̄m obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui adverſùs eum.

Qui tríbulant me, exultâbunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperâvi.

Exultâbit cor meum in ſalutári tuo: cantabo Dn̄o, qui bona tríbuit mihi: * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 13.

Dixit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abomínábiles facti ſunt in ſtúdijs ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſq; ad unum.

Dóminus de cælo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat,

ſi eſt intelligens, aut requirēs Deū.

Omnes declinavérunt ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt, qui fáciat bonū, non eſt uſqꝫ ad unum.

Sepúlchrum patens eſt guttur eôrū: linguis ſuis dolóſe agebāt, * venenū áſpidū ſub labijs eôrum.

Quorū os maledictióne & amaritúdine plenū eſt: * velóces pedes eôrū ad effundéndū ſánguinē.

Contrítio & infelícitas in vijs eôrum: * & viā pacis non cognovêrūt: * non eſt timor Dei ante óculos eôrū.

Nónne cognóſcent omnes, qui operántur iniquitâtem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dn̄m non invocavérunt, * illic trepidavérunt timore, ubi nō erat timor.

Qóniam Dn̄s in generatiône juſta eſt: conſílium ínopis confudíſtis: * quóniam Dn̄s ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſraël? * cum avérterit Dn̄s captivitâtem plebis ſuæ: exultâbit Jacob, & lætábitur Iſraël.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitâbit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam.

Qui lóquitur veritâtem in corde ſuo, * qui non egit dolū in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accêpit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dn̄m gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit: * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſûram: & múnera ſuper innocéntem non accêpit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Per Annum Antiph. Cantâbo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

FERIA SEXTA.

Ad Primam.

Per Annum Antiphona. Bonôrum ómnium.
Alijs temporibus ut Feria II. dicitur.

Pſalmus 15.

COnſérva me Dómine, quóniam ſperávi in te: * dixi Dómino: Deus meus es tu: quóniā bonôrū meôrum non eges.

Sanctis, qui ſunt in terra ejus, * mirificâvit omnes voluntâtes meas in eis.

Multiplicâtæ ſunt infirmitâtes eôrum: * póſtea acceleravérunt.

Non congregâbo conventícula eôrum de ſanguínibus: * nec memor ero nóminum eôrum per lábia mea.

Dóminus pars hereditâtis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui reſtítues hereditâtem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclaris: * étenim heréditas mea præclâra eſt mihi.

Benedîcam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * inſuper & uſque ad noctem increpuérūt me renes mei.

Providêbam Dn̄m in conſpéctu meo ſemper: * quóniā à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætâtum eſt cor meũ,
et exultâvit lingua mea:* inſuper
& caro mea requiéſcet in ſpe.
Quoniam non derelínques ánimã
meam in inférno:* nec dabis ſanctũ
tuum vidêre corruptiônem.
Notas mihi feciſti vias vitæ: adim-
plebis me lætítia cum vultu tuo:*
delectatiónes in déxtera tua uſq;
in finem.

Pſalmus 16.

Exáudi Dómine juſtítiam me-
am:* inténde deprecatiónem
meam.
Aúribus pércipe oratiônem me-
am:* non in lábijs dolóſis.
De vultu tuo judíciũ meũ pródeat:*
óculi tui videant æquitátes.
Probáſti cor meum & viſitáſti
nocte:* igne me examináſti, & nõ
inventa eſt in me iníquitas.
Ut non loquâtur os meum ópera
hóminum:* propter verba labiõ-
rũ tuõrũ ego cuſtodívi vias duras.
Pérfice greſſus meos in ſémitis
tuis:* ut non moveántur veſti-
gia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudí-
ſti me Deus:* inclína aurem tu-
am mihi, & exáudi verba mea.
Mirífica miſericórdias tuas:*
qui ſalvos facis ſperántes in te.
A reſiſténtibꝰ déxteræ tuæ cu-
ſtodi me,* ut pupíllam óculi.
Sub umbra alârum tuârum pró-
tege me:* à fácie impiôrum, qui
me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam cir-
cumdedérunt: ádipem ſuum con-
cluſérunt:* os eôrum locûtum
eſt ſupérbiam.
Projicientes me nunc circumde-
dérunt me:* óculos ſuos ſtatué-
runt declinâre in terram.
Suſcepérunt me ſicut leo pará-
tus ad prædam:* & ſicut catu-
lus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge Dómine, præveni eũ, &
ſupplánta eum:* éripe ánimam
meam ab ímpio: frámeam tuam
ab inimícis manus tuæ.
Dómine à paucis de terra dívi-
de eos in vita eôrum:* de abſcõ-
ditis tuis adimplétus eſt ven-
ter eôrum.
Saturâti ſunt fílijs:* & dimiſé-
runt relíquias ſuas párvulis ſuis.
Ego autem in juſtítia apparé-
bo conſpectui tuo:* ſatiâbor
cùm apparúerit glória tua.

Pſalmus 17.

Díligam te Dómine fortitû-
do mea:* Dóminꝰ firma-
méntum meum & refúgium
meum, & liberâtor meus.
Deus meus adjutor meus:* &
ſperâbo in eum.
Protéctor meus & cornu ſalû-
tis meæ,* & ſuſcéptor meus.
Laudans invocâbo Dominũ:*
& ab inimícis meis ſalvus ero.
Circũdedérunt me dolóres mor-
tis:* & torréntes iniquitâtis
conturbavêrunt me.
Dolóres inférni circumdedé-
runt me:* præocupavérunt me
láquei mortis.
In tribulatiône mea invocâvi

Dn̄m,* & ad Deū meū clamâvi. Et exaudîvit de templo ſancto ſuo vocē meam:* & clamor meus in conſpectu ejus introîvit in aures ejus.

Comōta eſt & contrémuit terra:* fundaménta móntiū cōturbata ſunt, & commota ſunt: quóniam irâtus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exárſit:* carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinâvit cælos, & deſcéndit:* & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim & volâvit:* volâvit ſuper pennas ventôrum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum: in circúitu ejus tabernaculum ejus:* tenebróſa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgôre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt:* grando & carbônes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, & Altiſſimus dedit vocē ſuā:* grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas & diſſipâvit eos:* fúlgura multiplicâvit & conturbâvit eos.

Et apparuérunt fontes aquarum,* & revelâta ſunt fundamenta orbis terrârum:

Ab increpatiône tua Dn̄e,* ab inſpiratiône ſpíritus iræ tuæ.

Miſit de ſummo & accépit me:* & aſſūpſit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíſſimis: & ab his, qui odêrunt me:* quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiônis meæ:* & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitudinē:* ſalvū me fecit, quóniā vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm juſtítiam meam:* & ſecúndùm puritátem mánuū meârum retríbuet mihi.

Quia cuſtodivi vias Dómini:* nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo:* & juſtítias ejus non repuli à me.

Et ero imaculatus cum eo:* & obſervâbo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dn̄s ſecúndū juſtitiam meam:* & ſecúndùm puritátem mánuū meârum in conſpéctu oculôrum ejus.

Per Annū Ant. Bonôrum meôrū non índiges: in te ſperâvi, conſérva me Dómine.

SABBATO

Ad Primam.

Per Annum Antiph. Vivit Dominus. Alijs temporibus, ut Feria II. dicitur.

Diviſio Pſalmi 17.

Cum ſancto ſanctus eris,* & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris:* & cum pervérſo perverteris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies,* & oculos ſuperbôrum humiliâbis.

Quóniam tu illúminas lucérnã meam Dómine:* Deus meus illúmina tenebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne,* & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Deus meꝰ impollûta via ejus: elóquia Dómini igne examináta:* protéctor eſt ómnium ſperantium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum?* aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus, qui præcínxit me virtute:* & póſuit immaculâtam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervòrum,* & ſuper excélſa ſtatuens me.

Qui docet manus meas ad prælium:* & poſuíſti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dedíſti mihi protectiónem ſalûtis tuæ:* & déxtera tua ſuſcêpit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem:* & diſciplína tua ipſa me docebit.

Dilatáſti greſſus meos ſubtus me:* & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & cõprehéndam illos:* & non convertar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec poterũt ſtare:* cadent ſubtꝰ pedes meos.

Et præcinxíſti me virtute ad bellum:* & ſupplantáſti inſurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedíſti mihi dorſũ,* & odiéntes me diſperdidíſti.

Clamavérunt, nec erat, qui ſalvos fáceret, ad Dóminum:* nec exaudîvit eos.

Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti:* ut lutum plateârum delêbo eos.

Erípies me de contradictiónibꝰ pópuli:* conſtítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognovi, ſervîvit mihi:* in audítu auris obedívit mihi.

Fílij aliéni mentíti ſunt mihi,* fílij aliéni inveteráti ſunt: & claudicavérunt á ſémitis ſuis.

Vivit Dñꝰ, & benedíctus Deus meus,* & exaltêtur Deꝰ ſalûtis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi & ſubdis pópulos ſub me,* liberâtor meꝰ de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibꝰ in me exaltábis me:* à viro inîquo erípies me.

Proptérea confitêbor tibi in natiónibus Dómine:* & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus: & fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David,* & ſémini ejus uſque in ſæculum.

Pſalmus 18.

CÆli enárrant glóriã Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes,* quorum non audiántur

voces eôrum.
In omnem terram exîvit ſonus eôrum:* & in fines orbis terræ verba eôrum.
In ſole póſuit tabernáculum ſuum:* & ipſe tamquam ſponſus procedens de thalamo ſuo.
Exultâvit ut gigas ad curréndam viam,* à ſummo cælo egréſſio ejus:
Et occurſus ejus uſq; ad ſummum ejus:* nec eſt, qui ſe abſcóndat à calóre ejus.
Lex Dómini im̃aculâta convértens ánimas:* teſtimóniũ Dómini fidêle, ſapiéntiã præſtans párvulis.
Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:* præceptũ Dñi lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dñi ſanctꝰ, pérmanens in ſæculũ ſæculi:* judícia Dñi vera, juſtificâta in ſemetípſa.
Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum:* & dulcióra ſuper mel favum.
Etenim ſervus tuus cuſtôdit ea:* in cuſtodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:* & ab aliénis parce ſervo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculatus ero:* & emũdábor à delícto máximo.
Et erunt, ut compláceant elóquia oris mei:* & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.
Dómine adjútor meus,* & redémptor meus.

Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiônis:* protegat te nomen Dei Jacob.
Mittat tibi auxílium de ſacto:* & de Sion tueâtur te.
Memor ſit omnis ſacrifícij tui,* & holocáuſtũ tuũ pingue fiat.
Tríbuat tibi ſecúndũ cor tuum:* & omne conſílium tuum confírmet.
Lætábimur in ſalutâri tuo:* & in nómine Dei noſtri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas:* nunc cognóvi, quóniam ſalvum fecit Dóminꝰ Chriſtum ſuum.
Exáudiet illum de cælo ſancto ſuo:* in potentátibꝰ ſalus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, & hi in equis:* nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.
Ipſi obligâti ſunt, & ceciderũt:* nos autem ſurréximus, & eréćti ſumus.
Dómine ſalvum fac Regem:* & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Per Annum Antiphona. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus ſalûtis meæ.

DOMINICA
Ad Primam.

Hymnus. Jam lucis orto ſidere. fol. ii.
In Dominicis per Annum & tempore paſchali. Antiphona Alleluia.

Pſalmus 118.

BEáti imaculáti in via:* qui ámbulant in lege Dñi.
Beáti, qui ſcrutántur teſtimónia ejus:* in toto corde exquírunt eum.
Non enim, qui operántur iniquitâtem,* in vijs ejus ambulavérunt.
Tu mandáſti * mandata tua cuſtodíri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ,* ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.
Tunc non confúndar,* cũ perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitêbor tibi in dirèctiône cordis,* in eo, quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.
Juſtificationes tuas cuſtódiam:* non me derelínquas uſquequâque.
IN quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam?* in cuſtodiéndo ſermónes tuos.
In toto corde meo exquiſivi te:* ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abſcóndi elóquia tua:* ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine:* doce me juſtificatiónes tuas.
In lábijs meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via teſtimoniôrũ tuôrum delectâtus ſum,* ſicut in ómnibus divítijs.
In mandátis tuis exercêbor:* & conſiderâbo vias tuas.
In juſtificatiónibus tuis meditâbor:* non oblivíſcar ſermónes tuos.
REtribue ſervo tuo, vivífica me:* & cuſtódiam ſermónes tuos.
Revéla óculos meos,* & conſiderábo mirabília de lege tua.
Incola ego ſum in terra:* non abſcóndas à me mandáta tua.
Concupîvit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas,* in omni témpore.
Increpáſti ſupérbos:* maledícti, qui declinãt à mandátis tuis.
Aufer à me oppróbrium & contémptum:* quia teſtimónia tua exquiſivi.
Etenim ſedérunt príncipes, & advérſum me loquebántur:* ſervus autem tuus exercebatur in juſtificatiónibus tuis.
Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt:* & conſílium meũ juſtificatiónes tuæ.
ADhæſit paviménto ánima mea:* vivífica me ſecúndũ verbum.
Vias meas enuntiávi & exaudíſti me:* doce me juſtificatiónes tuas.
Viam juſtificatiônum tuârũ

inſtrue me:* & exercêbor in mirabílibus tuis.

Dormitâvit ánima mea præ tædio:* confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitâtis ámove à me:* & de lege tua miſerére mei.

Viam veritâtis elégi:* judícia tua non ſum oblîtus.

Adhæſi teſtimónijs tuis Dómine:* noli me confúndere.

Viam mandatôrũ tuorũ cucúrri:* cùm dilatáſti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantùm, quando fit Officium de Dominica, ut in Pſalterio, & in feſto Ss. Trinitatis.

Symbolum S. Athanaſij.

QUicúmque vult ſalvus eſſe,* ante ómnia opus eſt, ut teneat Cathólicam fidem.

Quam niſi quiſq; íntegram inviolatámq; ſervâverit,* abſq; dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc eſt:* Ut Unum Deum in Trinitâte, & Trinitâtem in Unitâte venerêmur.

Neq; confundéntes perſónas,* neq; ſubſtántiã ſeparántes.

Alia eſt enim Perſôna Patris, ália Fílij,* ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris & Fílij & Spíritûs ſancti una eſt divínitas,* æquâlis glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus ſanctus.

Increâtus Pater, increâtꝰ Fílius,* increâtus Spíritus ſanctꝰ.

Imẽnſus Pater, imẽnſus Fílius,* imẽnſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,* ætérnus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres ætérni;* ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increâti nec tres imẽnſi;* ſed unus increâtus & unus imménſus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,* omnípotens Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes;* ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius,* Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dij,* ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius,* Dóminus Spíritus ſanctꝰ.

Et tamen non tres Dómini,* ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingilâtim unamquámq; perſónam Deum ac Dñum confitéri Chriſtiâna veritâte compéllimur:* ita tres Deos aut Dóminos dícere Cathólica religiône prohibémur.

Pater à nullo eſt factus:* nec creâtus nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt:* non factꝰ, nec creâtus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio:* non factus, nec creâtus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius non tres Fílij:* unus Spíritus ſanctus, non tres

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitâte nihil prius aut poſtérius: nihil majus aut minus:* ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſupra dictum eſt, & unitas in Trinitâte,* & Trínitas in unitâte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe,* ita de Trinitâte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnā ſalûtem,* ut Incarnatiônē quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credâmꝰ & confiteâmur:* quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius: Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſæcula génitus:* & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſæculo natus.

Perfectus Deus, perféctus homo:* ex ánima rationáli & humana carne ſubſíſtens.

Æquális Patri ſecúndùm divinitátem:* minor Patre ſecúndùm humanitatêm.

Qui licèt Deus ſit, & homo:* non duo tamen ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſiône divinitâtis in carnem:* ſed aſſumptiône humanitâtis in Deum.

Unus omníno non confuſióne ſubſtántiæ,* ſed unitâte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo:* ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalûte noſtra, deſcéndit ad ínferos,* tértiâ die reſurréxit à mórtuis.

Aſcéndit ad cælos ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis:* inde ventûrus eſt judicâre vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribꝰ ſuis:* & redditûri ſunt de factis próprijs ratiônem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam:* qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica,* quam niſi quiſque fidéliter firmitérque crediderit: ſalvus eſſe non póterit.

Glória Patri & Fílio. &c.

Antiph. Alleluia, allel, alleluja.
Tempore Paſchali additur aliud Alleluja.

Capitulum Regi ſæculorum. &c. cum reliquis ut Feria II. ad Primam. folio. 13.

DOMINICA
Ad Tertiam.

Hymnꝰ. Nunc ſancte nobis Spiritus. ut infra folio 32.

Per Annū & temp. paſch. Aña. Alleluja.

Diviſio Pſalmi 118.

LEgem pone mihi Dómine viam juſtificatiônū tuârum:* & exquîram eā ſemper.

Da mihi intelléctum, & ſcrutâbor legem tuam:* & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam manda-

tôrū tuôrū:*quia ipſam volui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua:* & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem:*in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum,*in timôre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod ſuſpicâtus ſum:* quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandâta tua:* in æquitâte tua vivífica me.

ET véniat ſuper me miſericórdia tua Dñe:*ſalutâre tuū ſecúndùm elóquium tuum.

Et reſpondêbo exprobrántibus mihi verbum:*quia ſperâvi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbū veritâtis uſquequaque:*quia in judícijs tuis ſuperſperâvi.

Et cuſtódiam legem tuā ſemper,* in ſæculū, & in ſæculū ſæculi.

Et ambulâbam in latitúdine:* quia mandata tua exquiſívi.

Et loquêbar de teſtimónijs tuis in conſpéctu regum:* & non confundêbar.

Et meditâbar in mandátis tuis,*quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mādâta tua, quæ diléxi:*& exercêbar in juſtificatiónib9 tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo,*in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſolâta eſt in humilitâte mea:*quia elóquium tuum vivificâvit me.

Supérbi iniquè agebant uſquequâque:*à lege autem tua non declinâvi.

Memor fui judiciôrum tuôrum à ſæculo Dómine:* & conſolâtus ſum.

Deféctio ténuit me,*pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ,*in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine:*& cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi:*quia juſtificationes tuas exquiſívi.

Antiph. Allelúja, allelúja, allel.

Tempore Paſchali additur aliud Alleluja.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEus cháritas eſt: & qui manet in charitâte, in Deo manet, & Deus in eo.

℣. Ego dixi, Dñe miſerêre mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Kyrie eléiſon &c.

Pater noſter &c. Oratio conveniens.

DOMINICA

Ad Sextam.

Hymn9. Rector potens, verax Deus. &c. vide infra Hebdomadam folio 34.

Per Annū & temp. paſch. Aña Alleluja.

Diviſio Pſalmi 118.

POrtio mea Dómine,* dixi cuſtodîre legem tuam.

eprecâtus ſum fáciem tuam

in toto corde meo:* miſerére mei ſecúndùm elóquium tuum.
Cogitávi vias meas:* & convérti pedes meos in teſtimónia tua.
Parâtus ſum, & non ſum turbâtus:* ut cuſtódiã mandáta tua.
Funes peccatôrum circumpléxi ſunt me:* & legem tuam nõ ſum oblîtus.
Média nocte ſurgébam ad confiténdum tibi,* ſuper judícia juſtificatiônis tuæ.
Párticeps ego ſum omnium timéntium te,* & cuſtodiéntium mandáta tua.
Miſericórdia tua Dómine plena eſt terra:* juſtificatiónes tuas doce me.
BOnitâtem fecíſti cum ſervo tuo Dòmine,* ſecúndùm verbum tuum.
Bonitâtem & diſciplînam & ſciéntiam doce me:* quia mandatis tuis crédidi.
Priúſquam humiliârer ego delíqui:* proptérea elóquium tuum cuſtodívi.
Bonus es tu:* & in bonitâte tua doce me juſtificatiónes tuas.
Multiplicâta eſt ſuper me iníquitas ſuperbôrum:* ego autem in toto corde meo ſcrutâbor mandáta tua.
Coagulâtum eſt ſicut lac cor eôrum:* ego verò legem tuam meditâtus ſum.
Bonũ mihi, quia humiliaſti me:* ut diſcam juſtificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui,* ſuper míllia auri & argénti.
MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me:* da mihi intelléctũ, & diſcã mandâta tua.
Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur:* quia in verba tua ſuperſperávi.
Cognóvi Dómine, quia æquitas judícia tua:* & in veritáte tua humiliáſti me.
Fiat miſericórdia tua, ut conſolêtur me,* ſecúndùm eloquiũ tuum ſervo tuo.
Véniant mihi miſeratiônes tuæ & vivam:* quia lex tua meditátio mea eſt.
Confundántur ſupérbi, quia injuſtè iniquitâtem fecérunt in me:* ego autem exercêbor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te:* & qui novérunt teſtimónia tua.
Fiat cor meum immaculâtum in juſtificatiónibus tuis,* ut non confúndar.
Aniphona. Alleluja, all. alleluja.
Tempore Paſchali additur aliud Alleluja.
Capitulum. *Galat. 6.*
ALter altérius ónera portate, & ſic adimplébitis legem Chriſti.
℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco paſcuæ, ibi me collocavit. Kyrie eleiſon. &c. Pater noſter: ſecretò. Oratio conveniens

DOMINICA
Ad Nonam.

Hymnꝰ Rerum Deus tenax vigor, &c. vide infra Hebdomadam folio. 35.
Per Annū & temp. paſch. Ant. Alleluja
Diviſio Pſalmi 118.

DEfécit in ſalutáre tuū ánima mea:* & in verbum tuum ſuperſperâvi.
Defecerunt óculi mei in elóquium tuum,* dicéntes: Quādo conſolàberis me?
Quia factus ſum ſicut uter in pruína:* juſtificatiónes tuas non ſum oblîtus.
Quot ſunt dies ſervi tui:* quando fácies de perſequéntibꝰ me judícium.
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes:* ſed non ut lex tua.
Omnia mandâta tua véritas:* iniquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.
Paulóminùs conſumavérunt me in terra:* ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndùm miſericórdiam tuā vivífica me:* & cuſtódiam teſtimónia oris tui.
IN ætérnum Dómine,* verbum tuum permanet in cælo.
In generatiônem & generatiônem véritas tua:* fundáſti terram & pérmanet.
Ordinatiône tua perſevêrat dies:* quóniā ómnia ſérviunt tibi.
Niſi quod lex tua meditátio mea eſt:* tunc fortè periiſſem in humilitâte mea.
In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas:* quia in ipſis vivificâſti me.
Tuus ſum ego, ſalvum me fac:* quóniā juſtificatiónes tuas exquiſîvi.
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me:* teſtimónia tua intelléxi.
Omnis conſumātiónis vidi finē:* latū mandâtum tuum nimis.
QUomodo diléxi legem tuā Dómine?* tota die meditâtio mea eſt.
Super inimícos meos prudéntem me feciſti mandáto tuo:* quia in ætérnum mihi eſt.
Super omnes docéntes me intelléxi:* quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.
Super ſenes intelléxi:* quia mādáta tua quæſîvi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos:* ut cuſtodiā verba tua.
A judícijs tuis non declinávi:* quia tu legem poſuiſti mihi.
Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua,* ſuper mel ori meo.
A mandatis tuis intelléxi:* proptérea odívi omnē viā iniquitâtis.

Antiphona. Alleluja, alla, alla.
Temp. Paſchali additur aliud Alleluja.
Capitulum. 1. Cor. 6.

EMpti enim eſtis prétio magno. Glorificâte & portate Deum in córpore veſtro.
℣. Ab occúltis meis munda me.

Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. Kyrie eléiſon. &c. Pater noſter. &c ſecreto Oratio conveniens.

FERIA SECUNDA
Ad Tertiam.

Hymnus. Nunc ſancte nobis Spiritus. &c
Antiph. per Annũ. Adjuva me.
Temp. Paſchali Añа Alleluia.

Diviſio Pſalmi 118.

LUcérna pédibus meis verbum tuum,* & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui* cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliâtus ſum uſquequâqꝫ Dómine:* vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dñe:* & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibꝰ meis ſẽper:* & legẽ tuã non ſũ oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi:* & de mandátis tuis nõ errávi.

Hæreditâte acquiſívi teſtimónia tua in ætérnum:* quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meũ ad faciendas juſtificatiónes tuas in ætérnũ,* propter retributiônem.

INíquos ódio habui:* & legẽ tuam diléxi.

Adjûtor & ſuſcéptor meꝰ es tu:* & in verbũ tuũ ſuperſperávi.

Declinâte à me maligni:* & ſcrutâbor mandâta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuũ & vivam:* & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me & ſalvus ero:* & meditâbor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedéntes à judícijs tuis:* quia injúſta cogitátio eôrum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ:* ídeo diléxi teſtimónia tua.

Confige timôre tuo carnes meas:* à judícijs enim tuis tímui.

FEci judícium & juſtítiã:* nõ tradas me calumniántibꝰ me.

Súſcipe ſervum tuum in bonũ:* non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuũ:* & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam:* & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego:* da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine:* diſſipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandâta tua,* ſuper aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandâta tua dirigêbar:* omnem viam iníquam ódio hábui.

Per Annũ. Adjuva me, & ſalvus ero Dómine.

Temp. paſch. Alleluja, alla, all. all.

Capitulum & ℣. ut infra Hebdom. fol.

FERIA SECUNDA
Ad Sextam.

Hym. Rector potens verax Deus. &c.
Antiph. per Annum. Aſpice in me.
Temp. Paſchali Aña Alleluja.

Diviſio Pſalmi 118.

MIrabília teſtimónia tua:* ideo ſcrutâta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónũ tuôrum illúminat:* & intelléctum dat párvulis.

Os meũ apérui, & attráxi ſpíritũ:* quia mandâta tua deſiderâbã.

Aſpice in me, & miſerére mei,* ſecúndùm judícium diligéntiũ nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum:* & non dominétur mei omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmnijs hóminũ:* ut cuſtódiam mandâta tua.

Fáciem tuã illúmina ſuper ſervũ tuũ:* & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquârum deduxérunt óculi mei:* quia non cuſtodiérũt legem tuam.

Juſtus es Dómine:* & rectum judícium tuum.

Mandâſti juſtítiam teſtimónia tua,* & veritâtem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus:* quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter:* & ſervus tuꝰ diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſũ ego, & contémptus:* juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternũ:* & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérũt me:* mandâta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnũ:* intelléctũ da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo exáudi me Dómine:* juſtificatiónes tuas requîram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac:* ut cuſtódiam mandâta tua.

Prævéni in maturitáte & clamâvi:* quia in verba tua ſuperſperâvi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo:* ut meditârer elóquia tua.

Vocẽ meam audi ſecúndùm miſericórdiã tuã Dñe:* & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti:* à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu Dómine,* & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognôvi de teſtimónijs tuis:* quia in ætérnum fundâſti ea.

Per Annum. Aſpice in me, & miſerêre mei Dómine.

Temp. paſch. Alleluja, all. all. allel.

Capitulũ ℣. ut infra Hebdom. fol.

FERIA SECUNDA
Ad Nonam.

Hym. Rerum Deus tenax vigor. &c.
Antiph. Per Annum. Fiat manus tua.
Temp. Paſchali Antiph. Alleluja.

Diviſio Pſalmi 118.

Vide humilitatem meam, & éripe me:* quia legem tuã non ſum oblitus.

Júdica judícium meum & rédime me:* propter elóquium tuũ vivífica me.

Longè à peccatóribꝰ ſalus:* quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ Dñe:* ſecúndùm judíciũ tuũ vivífica me.

Multi, qui perſequúntur me, & tríbulant me:* à teſtimónijs tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes & tabeſcêbã:* quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide, quóniam mandâta tua diléxi Dómine:* in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbôrum tuôrũ véritas:* in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis:* & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætâbor ego ſuper elóquia tua:* ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitâtem ódio hábui & abominâtus ſum:* legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudẽ dixi tibi,* ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam:* & non eſt illis ſcándalum.

Expectâbam ſalutâre tuum Dómine:* & mandata tua diléxi.

Cuſtodîvit ánima mea teſtimónia tua:* & diléxit ea veheménter.

Servâvi mandâta tua, & teſtimónia tua:* quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

APpropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo Dómine:* juxta elóquiũ tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo:* ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructâbunt lábia mea hymnũ:* cũ docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiâbit lingua mea elóquium tuum:* quia ómnia mandâta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut ſalvet me:* quóniã mandâta tua elégi.

Concupîvi ſalutâre tuũ Dñe:* & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea & laudábit te:* & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis, quæ périjt:* quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Per Annũ. Fiat manus tua Dñe ut ſalvet me: quóniam mandâta tua elégi.

Temp. paſch. Alleluja, all, all, allel.

Capitulum & ℣. ut infra Hebdom. fol.

PER HEBDOMADÃ

Ad Tertiam.

Hymnus.

NUnc ſancte nobis Spíritus
Unũ Patri cum Fílio
Dignáre promptus íngeri

Noſtro refúſus péctori.
Os, lingua, mens, ſenſꝰ, vigor
Confeſſiónem pérſonent,
Flaméſcat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præſta Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculū.

Per Annū Antiph. Clamavi.
Temp. Paſch. Antiph. Alleluja.

Pſalmus 119.

AD Dñm, cū tribulárer, clamávi: * & exaudívit me.

Dñe líbera ánimā meā à lábijs iníquis: * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguā dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus deſolatórijs.

Heu mihi, quia incolâtus meꝰ prolongâtus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, erā pacíficus: * cùm loquêbar illis, impugnábant me gratis.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in cōmotiônem pedē tuum: * neqꝫ dormîtet, qui cuſtódit te.

Ecce non dormitâbit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te Dóminus protéctio tua, * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dñs cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimā tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum & éxitum tuum; * ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Pſalmus 121.

LÆtâtus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri, * in átrijs tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificâtur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dñi, * teſtimóniū Iſraël ad confiténdū nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domū David.

Rogâte, quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtûte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos: * loquêbar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Per Annum. Clamâvi, & exaudívit me.

Temp. Paſc. Alleluja, all, all, alleluja.

Capitulum. *Jerem. 17.*

SAna me Dómine & ſanâbor

ſalvum me fac, & ſalvus ero: quóniam laus mea tu es.

℣. Adjûtor meus eſto, ne derelínquas me. ℟. Neque deſpícias me Deus ſalutâris meus.

Oratio conveniens.

PER HEBDOMADAM

Ad Sextam.

Hymnus.

REctor potens, verax Deꝰ,
Qui témperas rerū vices,
Splendôre mane inſtruis,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flam̄as lítium,
Aufer calôrem nóxium,
Confer ſalûtem córporum,
Verámqꝫ pacem córdium.

Præſta Pater piiſſime
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculū.

Per Annū Ana. Qui habitas.
Tempore paſch. Alleluja.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, ſicut óculi ſervôrū * in mánibus dominôrū ſuôrum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibꝰ dóminæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereâtur noſtri.

Miſerêre noſtri Dn̄e, miſerêre noſtri: * quia multùm repléti ſumus deſpectiône:

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibꝰ, & deſpéctio ſupérbis.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël, * niſi quia Dn̄s erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſet nos:

Cùm iraſcerêtur furor eorū in nos, * forſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torréntem pertranſivit ánima noſtra: * forſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquā intolerábilem.

Benedíctꝰ Dn̄s, * qui non dedit nos in captiônem déntibus eôrum.

Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt, * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Domini, * qui fecit cælū & terrā.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminꝰ in circúitu pópuli ſui: ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Quia non relínquet Dn̄s virgā peccatórum ſuper ſortem juſtôrū: * ut non exténdant juſti ad iniquitâtem manus ſuas.

Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dn̄s cū operántibꝰ

iniquitatē: * pax ſuper Iſraël.
Per Annum. Qui hábitas in cælis, miſerêre nobis.
Temp. paſch. Alleluja, all., all., all.
Capitulum. *Galat. 6.*

Alter altérius ónera portáte: & ſic adimplébitis legem Chriſti.
℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco paſcuæ ibi me collocávit. Oratio conveniens.

PER HEBDOMADAM Ad Nonam.

Hymnus

Rerum Deus tenax vigor,
Imótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora,
Succéſſibus detérminans.
Largíre clarum véſpere,
Quo vita nuſq̄m décidat:
Sed præmiū mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.
Præſta Pater piíſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculū.

Per Annum Añā. Beati omnes
Tempore Paſchali. Alleluja.

Pſalmus 125.

In convertendo Dóminus captivitâtem Sion, * facti ſumus ſicut conſolâti.
Tunc replêtum eſt gáudio os noſtrū, * & lingua noſtra exultatiône.
Tunc dicent inter gentes: * Magnificâvit Dn̄s fácere cū eis.
Magnificâvit Dn̄s fácere nobis cum: * facti ſumus lætántes.
Converte Dómine captivitâtem noſtrā, * ſicut torrens in Auſtro.
Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatiône metent.
Eúntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.
Veniéntes autem vénient cū exultatiône, * portántes manípulos ſuos.

Pſalmus 126.

Niſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Niſi Dóminus cuſtodíerit civitâtem, * fruſtra vígilat, qui cuſtôdit eam.
Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite poſtquam ſedéritis, qui manducâtis panem dolôris.
Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum: * ecce heréditas Dn̄i, filij; merces, fructus ventris.
Sicut ſagíttæ in manu potentis: * ita fílij excuſſôrum.
Beâtus vir, qui implêvit deſidérium ſuum ex ipſis: * non confundêtur, cùm loquêtur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in vijs ejus.
Labóres mánuum tuarum quia manducâbis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua ſicut vitis abúndās *

in latéribus domus tuæ.
Fílij tui ſicut novéllæ olivârum,* in circúitu menſæ tuæ.
Ecce ſic benedicétur homo,* qui timet Dóminum.
Benedîcat tibi Dóminus ex Sion:* & vídeas bona Jerúſalem omnibus diêbus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiôrum tuôrũ:* pacem ſuper Iſraël.
Per Annum. Beáti omnes, qui timent Dóminum.
Temp. Paſch. Alleluja, all, all, alla.
Capitulum. 1. Cor. 6.
EMpti enim eſtis prétio magno. Glorificâte & portâte Deum in córpore veſtro.
℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. Oratio conveniens.

DOMINICA
Ad Veſperas.

Dicto Pater noſter. & Ave Maria. cantatóque Deus in adjutorium, &c. ſtatim incipitur ſequens

Antiphona per annum.

Et non repetuntur hæc verba in Pſalmo, ſed ſtatim Domino pergitur cantando

Dixit Dominꝰ. Domino

meo:* ſede à dextris meis.

Antiphona temp. paſch.

Alleluja. 7 Sub qua unica Antiph. omnes Pſalmi cantantur.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo:* Sede à dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos,* ſcabéllum pedum tuôrum.
Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:* dominâre in médio inimicôrum tuôrum.
Tecum princípium in die virtûtis tuæ in ſplendóribꝰ Sanctôrũ:* ex útero ante lucíferũ génui te.
Jurâvit Dóminꝰ, & non pœnitébit eũ:* Tu es Sacérdos in ætérnũ ſecúndùm órdinem Melchíſedech.
Dóminus à dextris tuis,* confrêgit in die iræ ſuæ reges.
Judicâbit in natiónibus implêbit ruínas:* conquaſſâbit cápita in terra multorum.
De torrénte in via bibet:* proptéreà exaltâbit caput.

Dixit Dominus Domino meo:

Sede à dextris meis.

Fidelia. 4. Pſalmus 110.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo,* in conſílio juſtórum & congregatióne.
Magna ópera Dómini* exquiſíta in omnes voluntátes ejus.
Conféſſio & magnificéntia opus ejus:* & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.
Memóriam fecit mirabíliũ ſuôrum, miſéricors & miſerâtor Dñꝰ:* eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſæculũ teſtamén-
ti ſui:* virtutem óperũ ſuórũ an-
nunciábit pópulo ſuo.
Ut det illis hereditátem Génti-
um* ópera mánuum ejus véri-
tas & judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: con-
firmáta in ſæculũ ſæculi,* facta
in veritáte & æquitáte.
Redemptiónem miſit pópulo ſu-
o:* mandâvit in ætérnum teſta-
méntum ſuum.
Sanctũ & terríbile nomen ejꝰ:*
initiũ ſapiéntiæ timor Dómini.
Intellectus bonus ómnibus fa-
ciéntibus eum:* laudátio ejus
manet in ſæculum ſæculi.

Fidelia omnia mandata e-

jus, confirmata in ſæculũ ſæculi.

Pſalmus iii.

In mandatis. 4.

Beátus vir, qui timet Dñum:*
in mandatis ejus volet nimis.
Potens in terra erit ſemen ejus:*
generátio rectórũ benedicêtur.
Glória & divítiæ in domo ejus:*
& juſtítia ejus manet in ſæculum
ſæculi.
Exórtum eſt in ténebris lumen re-
ctis:* miſéricors & miſerâtor &
Juſtus.
Jucúndus homo, qui miſerêtur &
cómmodat: diſpónet ſermónes ſuos
in judício:* quia in ætérnum non
commovébitur.
In memoria ætérna erit juſtꝰ:*
ab auditione mala non timebit.
Parâtum cor ejus ſperâre in Dó-
mino: confirmátum eſt cor ejus:*
non commovébitur, donec deſpí-
ciat inimícos ſuos.
Diſpérſit dedit paupéribus: ju-
ſtítia ejus manet in ſæculum ſæ-
culi:* cornu ejus exaltábitur in
glória.
Peccâtor vidêbit, & iraſcêtur:
déntibus ſuis fremet & tabéſcet:*
deſidériũ peccatórũ períbit.

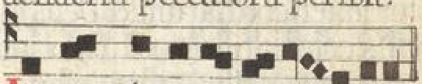

In mandatis ejus cupit nimis.

Sit nomen Domini. 7.

Pſalmus .112.

Laudáte púeri Dóminũ:*
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctũ,*
ex hoc nunc & uſq; in ſæculum.
A ſolis ortu uſque ad occâſũ,*
laudábile nomen Dómini.
Excélſus ſuper omnes gentes
Dñꝰ:* & ſuper cælos glória ejus.
Quis ſicut Dóminus Deus no-
ſter, qui in altis hábitat,* & hu-
mília réſpicit in cælo & in terra?
Suſcitans à terra inopem,* &
de ſtércore érigens pauperem:
Ut collocet eũ cum princípibꝰ,*

cum principib9 pópuli ſui.
Qui habitare facit ſtérilem in domo,✱ matrem filiórū lætántem.

Sit nomen Domini benedi-

ctum in ſæcula.

Temp. Paſch. Aña.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BEnedictus Deus & Pater Domini noſtri Jeſu Chriſti, Pater miſericordiárum, & Deus totîus conſolatiônis, qui conſolâtur nos in omni tribulatiône noſtra.

Reſponſoriū breve.

Quàm magnificata ſunt✱ ope-

ra tu a Domine. ℣. Omnia in

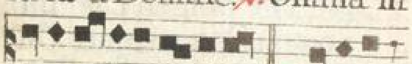

ſapientia feciſti. Gloria &c.

Hymnus.

LUcis Creator optime,

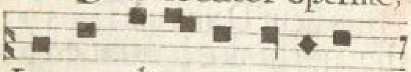

Lucem dierum proferens,

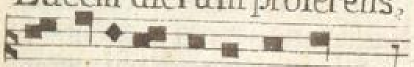

Primordijs lucis novæ,

Mundi parans originem.
Qui manè junctum véſperi
Diem vocari præcipis,
Tetrum chaos illábitur
Audi preces cū flétibus.
Ne mens gravâta crímine
Vitæ ſit exul múnere.
Dum nil perénne cógitat
Seſéq; culpis ílligat.
Cælôrum pulſet íntimum,
Vitâle tollat præmium,
Vitêmus omne nóxium,
Purgêm9 omne péſſimum.
Præſta Pater pijſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne ſæculū.
Amen.

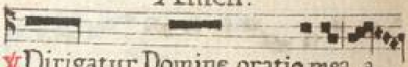

℣. Dirigatur Domine oratio mea. a.
℞. Sicut incenſum in conſpectu tuo. o.

Prædictum Capitulum dicitur in Dominicis à III. poſt Pentecoſten uſq; ad Adventum & à II. poſt Epiphaniam uſq; ad Septuageſimam tantùm. Prædictum verò Reſponſ. br. & Hymnum Verſu dicuntur etiam uſq; ad Dom. 1. Quad. Ad ſequens Canticum Mariæ ubique Antiphona ſuo loco propria.

Canticum B.M.V.

Lucæ 1.

MAgnificat✱ ánima mea Dóminum.
Et exultávit ſpiritus meus✱ in Deo ſalutári meo.
Quia reſpéxit humilitâtē ancillæ ſuæ:✱ ecce enim ex hoc beâtā me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui po-

tens eſt:* & ſanctū nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntib9 eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo;* diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui.

Depóſuit poténtes de ſede;* & exaltávit húmiles.

Eſuriéntes implévit bonis:* & dívites dimíſit inánes.

Suſcêpit Iſraël púerum ſuum;* recordâtus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locûtus eſt ad Patres noſtros,* Abraham & ſémini ejus in ſæcula.

Glória Patri, & Filio. &c.

Deinde repetitur Antiphona conveniens. Poſtea Superior clara voce cantat: Kyrie eléiſon &c. Pater noſter. ut ſupra. Dicta dein Oratione Diei ab Hebdomadario, ſi nullæ faciendæ ſunt comemorationes, alioquin poſt ultimam, ſiunt ſequentes Comemorationes communes, ſeu.

SUFFRAGIA.

Quæ dicuntur in omnibus Officijs, quæ non ſunt duplicia aut infra Octavas, ab Octava Epiph. usq; ad Dom. Paſſionis, & à Dom. SS. uſque ad Dom. j. Advent. excluſivè.

Commemoratio De Cruce.

in feriali tantùm Officio.

Ad Veſperas & Laudes Aña.

Per ſignum Cru✝cis de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter.

℣. Omnis terra adôret te, & pſallat tibi. ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. Oremus.

Oratio.

PErpétua nos, quæſumus Dómine, pace cuſtodi: quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignatus es.

Commemoratio de S. Maria.

quando ejus Officium parvum non dicitur.

Ad Veſperas & Laudes. Antiph.
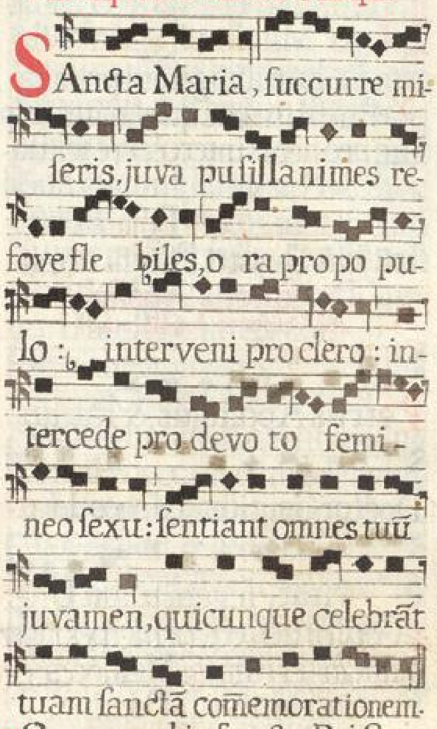
℣. Ora pro nobis ſancta Dei Genitrix. ℟. Ut digni efficiâmur promiſſiónibus Chriſti.

Oremus.

COncede nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudêre: & glorioſa beatæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne à præſénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ.

Ab Octava Epiphaniæ uſque ad Purificationem dicitur

℣. Poſt partum Virgo inviolata permanſiſti. ℟. Dei Génitrix in-

tercede pro nobis.

Oremus.

DEus, qui ſalûtis ætérnæ beatæ Maríæ virginitâte fœcunda, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam merúimus Auctórem vitæ ſuſcípere Dóminũ noſtrũ Jeſũ Chriſtũ Fílium tuum.

De ſanctis Apoſtolis.

Ad Veſperas Antiphona.

Petrus Apoſtolus, & Paulus

Doctor Gentium, ipſi nos docu-

e runt legem tuam Dñe.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes Antiphona.

Glorióſi Príncipes terræ, quómodo in vita ſua dilexérunt ſe, ita & in morte non ſunt ſeparáti.

℣. In omnem terram exîvit ſonꝰ eôrum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eôrum.

Oremus.

DEus, cujus déxtera beátũ Petrum ambulantem in flúctibus, ne mergerêtur, eréxit: & coapóſtolum ejus Paulum tértiò naufragántem, de profúndo pélagi liberâvit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambôrũ méritis æternitâtis glóriam conſequâmur.

De S. P. Benedicto Abb.

Ad Veſperas Antiphona.

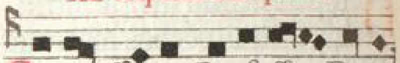

Sanctiſſime Confeſſor Domi-

ni, Monacho rum Pater &

dux Benedicte, intercede pro

noſtra omniúmque ſalute.

Ad Laudes Antiphona.

O beáti viri Benedícti ſancta præcónia! ô inæſtimábilis diléctio charitâtis! qui dum ſæculi pompam contémpſit, ætérnæ vitæ conjunctus eſt.

℣. Juſtus germinâbit ſicut lílium. ℟. Et florêbit in ætérnum ante Dóminum.

Orêmus.

EXcita Dómine in Eccléſia tua Spíritum, cui beatus Benedíctus Abbas ſervîvit: ut eôdem nos repléti ſtudeâmus amâre, quod amâvit, & ópere exercêre, quod dócuit.

Pro Pace.

Ad Veſperas & Laudes Antiph.

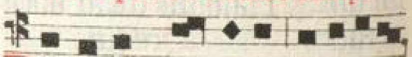

Da pacem Domine in diebus

noſtris, quia non eſt a lius, qui

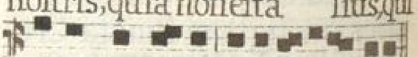

pugnet pro nobis, niſi tu Deꝰ noſter.

℣. Fiat pax in virtûte tua ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Oremus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſília, & juſta ſūt ópera; da ſervis tuis illam, quā mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublâta formídine, témpora ſint tua protectiône tranquílla. Per Dóminum noſtrū Jeſum Chriſtum Fílium tuum, ✱ qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritûs ſancti Deus, ✱ per ómnia ſæcula ſæculôrum. Amen.

℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Dein à duobus Cantoribus Clericis cantatr ℣. Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. tum Hebdomadarius profundiori voce dicit: ℣. Fidelium animæ per miſericordiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen. Dicto dein ſecretò Pater noſter. &c. dicitur ℣. Dominus det nobis ſuam pacem. ℟. Et vitam æternam Amen. et una ex Antiphonis de B.M.V. infra poſt Completorium poſitis.

FERIA SECUNDA.

Ad Veſperas Pſalmi & Añæ.

Aña. Nos qui vivimus. temp. paſch. Allel.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſraël de Ægypto, ✱ domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus ✱ Iſraël poteſtas ejus.

Mare vidit & fugit: ✱ Jordânis convérſus eſt retrórſum.

Montes exultavérunt ut aríetes: ✱ & colles ſicut agni ovium.

Quid eſt tibi mare, quod fugíſti: ✱ & tu Jordânis, quia convérſus es retrórſum?

Montes exultáſtis ſicut aríetes, ✱ & colles ſicut agni óvium.

A fácie Dómini mota eſt terra, ✱ à fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in ſtagna aquârum, ✱ & rupem in fontes aquârum.

Non nobis Dñe, non nobis, ✱ ſed nómini tuo da glóriam.

Super miſericórdia tua & veritáte tua: ✱ nequándo dicant gentes: Ubi eſt Deus eôrum?

Deus autem noſter in cælo: ✱ ómnia quæcúnque vóluit fecit.

Simulácra Géntium argéntum & aurū, ✱ ópera mánuū hóminum.

Os habent, & non loquéntur: ✱ óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: ✱ nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: ✱ non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: ✱ & omnes, qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperâvit in Dño: ✱ adjûtor eôrū & protéctor eôrū eſt.

Domus Aaron sperâvit in Dño: ✱ adjûtor eôrū & protéctor eôrū eſt.

Qui timent Dóminum ſperavérūt in Dómino: ✱ adjûtor & protéctor eôrum eſt.

Dóminus memor fuit noſtri: ✱ & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Iſraël: ✱ benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dñm, * puſíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos: * ſuper vos, & ſuper fílios veſtros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fílijs hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui deſcéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

Antiph. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Antiph. Inclinâvit.

Pſalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiônis meæ.

Quia inclinâvit aurē ſuā mihi: * & in diêbus meis invocâbo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiônem & dolôrem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimā meā: * miséricors Dóminus & juſtus: & Deus noſter miserétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminꝰ: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in requiē tuam: * quia Dñꝰ benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis pedes meos à lapſu.

Placêbo Dómino * in regiône vivôrum.

Antiphona. Inclinâvit Dóminus aurem ſuam mihi.

Antiphona. Crédidi.

Pſalmus 115.

Crédidi, propter quod locûtus ſum: * ego autem humiliâtus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutâris accípiam: * & nomen Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam corā omni pópulo ejus: * pretiôſa in conſpéctu Dñi mors ſanctôrū ejꝰ.

O Dómine, quia ego ſervus tuꝰ: * ego ſervus tuus & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificâbo hóſtiam laudis: & nomen Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus: * in átrijs Domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.

In feriali Officio hîc non dicitur Gloria Patri. ſed additur ſequens Pſalmus 116.

Laudâte Dóminum omnes Gentes: * laudâte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus: * & véritas Dñi manet in ætérnum.

Antiph. Crédidi, propter quod locûtus ſum.

Antiphona. Sæpè.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea,* dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea:* etenim non potuérūt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres,* prolongavérunt iniquitâtem ſuam.

Dóminus juſtus concîdit cervíces peccatòrum:* confundántur & convertántur retrórſum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnū tectorū,* quod priúſquam evellâtur, exáruit:

De quo non implêvit manū ſuā, qui metit,* & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt qui præteribāt: Benedíctio Dómini ſuper vos:* benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea.

Temp. paſch. Aña. Alleluja, all. allel.

NB. Capitulum, Reſpons. br., Hymnos, ℣. & Antiph. Ad Magnificat per Annū, nolui huc ponere, excepto Sabbato, eo quod vix fieri poſſit per Annum, ut Officium Veſpertinū celebretur de feria. Alijs verò temporibus quære ſupradicta in proprijs locis.

FERIA TERTIA.

Pſalmi & Anæ ad Veſperas.

Antiph. De profundis. temp. Paſch. Allel.

Pſalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine:* Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiônis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine:* Dómine quis ſuſtinêbit?

Quia apud te propitiátio eſt:* & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus:* ſperâvit ánima mea in Dn̄o.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem,* ſperet Iſraël in Dn̄o.

Quia apud Dóminum miſericórdia:* & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona. De profundis clamavi ad te Domine.

Antiphona. Speret.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltâtum cor meum:* neque eláti ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis,* neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiêbam:* ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactâtus eſt ſuper matre ſua,* ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino,* ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Antiph. Speret Iſraël in Dómino.

Antiphona. Et omnis.

Pſalmus 131.

MEménto Dómine David,* & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurâvit Dómino,* votum vovit Deo Jacob.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Si introíero in tabernáculū domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectū ſtrati mei:
Si dédero ſomnū óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem.
Et requiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephráta, * invénimꝰ eam in campis ſylvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetêrunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuā, * tu & arca ſanctificatiônis tuæ.
Sacerdótes tui induantur juſtítiam: * & ſancti tui exúltent.
Propter David ſervū tuum * non avértas fáciem Chriſti tui.
Juràvit Dóminus David veritâtem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.
Si cuſtodíerint filij tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos.
Et filij eórū uſq; in ſæculum, * ſedêbunt ſuper ſedem tuam.
Quóniam elégit Dnꝰ Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.
Hæc réquies mea in ſæculū ſæculi: * hîc habitâbo, quoniā elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus ſaturâbo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatiône exultábunt.
Illuc prodûcam cornu David: * parávi lucérnam Chriſto meo.
Inimícos ejus índuam confuſiône: * ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificátio mea.
Antiph. Et omnis manſuetudinis ejus.
Antiphona. Ecce quàm bonum.

Pſalmus 132.

Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitâre fratres in unum:
Sicut ungéntum in cápite, * quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron:
Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandâvit Dóminus benedictiônem: * & vitam uſque in ſæculum.
Antiph. Ecce quàm bonum & quam jucundum habitare fratres in unum.
Temp. paſch. Alleluja, alleluja, alleluja.

FERIA QUARTA.

Pſalmi & Antiphonæ ad Veſp:

Antiphona. Omnia. Temp. paſch. Alleluja.

Pſalmus 134.

Laudâte nomen Dómini: * laudâte ſervi Dóminum.
Qui ſtatis in domo Dómini, * in átrijs domus Dei noſtri.
Laudâte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſallite nómini ejus quóniam ſuave.
Quóniam Jacob elegit ſibi Dnꝰ: * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognôvi, quòd magnus eſt Dóminus,* & Deus noſter præ omnibus dijs.

Omnia quæcúnque vóluit, Dóminus fecit in cælo & in terra,* in mari & in ómnibꝰ abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ:* fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodûcit ventos de theſáuris ſuis:* qui percúſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tui Ægypte;* in Pharaônē, & in omnes ſervos ejus.

Qui percúſſit gentes multas:* & occîdit reges fortes.

Sehon regem Amorhæôrum, & Og regem Baſan,* & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eôrum hereditâtem,* hereditâtem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine nomen tuum in ætérnū:* Dn̄e memoriále tuū in generatiônem & generatiônem.

Quia judicâbit Dn̄ꝰ pópulū ſuum:* & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntū & aurum,* ópera mánuum hóminum.

Os habent & non loquéntur:* óculos habent, & non vidébunt.

Aures habēt, & nō áudient:* neque enī eſt ſpíritus in ore ipſôrū.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea:* & omnes, qui confídunt in eis.

Domus Iſraël benedícite Dn̄o:* domus Aaron benedícite Dn̄o.

Domus Levi benedícite Dómino:* qui timētis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion,* qui hábitat in Jeruſalem.

Antiph. Omnia, quæcunque voluit Dóminus fecit.

Antiph. Quoniam.

Pſalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus:* Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

quæ in omnibus ſeqq. Verſibus repetuntur.

Confitémini Deo deôrum:* quóniam. &c. ut ſuprà.

Confitémini Dómino Dominôrum:* quóniam. &c.

Qui facit mirabília magna ſolus:* quóniam. &c.

Qui fecit cælos in intelléctu:* quóniam. &c.

Qui firmâvit terram ſuper aquas:* quóniam &c.

Qui fecit luminária magna:* quóniam. &c.

Solem in poteſtâtem diéi:* quóniam. &c.

Lunam & ſtellas in poteſtâtem noctis:* quóniam. &c.

Qui percúſſit Ægyptū cū primogénitis eôrum:* quóniam &c.

Qui edúxit Iſraël de médio eôrum:* quóniam &c.

In manu poténti & bráchio ex-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

célſo: * Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.
Qui diviſit mare rubrum in diviſiónes: * quóniam &c.
Et edúxit Iſraël per médium ejus: * quóniam. &c.
Et excuſſit Pharaônem & virtûtem ejus in mari rubro: * quóniam. &c.
Qui tradúxit pópulum ſuum per deſértum: * quóniam. &c
Qui percúſſit reges magnos: * quóniam. &c.
Et occîdit reges fortes: * quóniã.
Sehon regem Amorhæôrum: * quóniam. &c.
Et Og regem Baſan: * quóniã &c.
Et dedit terram eôrum hereditátem: * quóniam. &c.
Hereditátem Iſrael ſervo ſuo: * quóniam. &c.
Quia in humilitâte noſtra memor fuit noſtri: * quóniam. &c.
Et redêmit nos ab inimícis noſtris: * quóniam. &c.
Qui dat eſcam omni carni: * quóniam. &c.
Confitémini Deo cæli: * quóniã.
Confitémini Dómino dominôrum: * quóniam. &c.

Antiph. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Antiph. Hymnum cantâte.

Pſalmus 136.

Super flúmina Babylônis, illic ſédimus & flévimus: * dum recordarêmur Sion.
In ſalícibus in medio ejus * ſuſpéndimus órgana noſtra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiônum:
Et qui abduxérunt nos: * Hymnũ cantâte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticũ Dómini * in terra aliéna?
Si oblîtus fúero tui Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea faucibꝰ meis, * ſi non memínero tui.
Si non propoſúero Jerúſalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor eſto Dómine filiôrum Edom * in die Jerúſalem.
Qui dicunt: Exinanîte, exinanîte * uſqꝫ ad fundamẽtũ in ea.
Fília Babylónis míſera: * beâtꝰ, qui retríbuet tibi retributiónẽ tuam, quam retribuíſti nobis.
Beatus, qui tenêbit * & allîdet párvulos tuos ad petram.

Antiph. Hymnum cantâre nobis de cánticis Sion.

Antiphona. In conſpectu.

Pſalmus 137.

Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audíſti verba oris mei.
In conſpéctu Angelôrum pſallam tibi: * adorâbo ad templũ ſanctum tuum, & confitêbor nómini tuo.
Super miſericórdia tua, & veritâte tua: * quóniam magni-

ficâſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacúmq; die invocávero te, exáudi me:* multiplicâbis in ánima mea virtûtem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ:* quia audié - ómnia verba oris tui.

Et cantent in vijs Dómini:* quóniam magna eſt glória Dómini.

Quóniam excélſus Dóminus & humília réſpicit:* & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificâbis me,* & ſuper iram inimicôrum meôrum extendíſti manum tuam: & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me:* Dómine miſericórdia tua in ſæculum: ópera mánuum tuárũ ne deſpícias.

Antiph. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi Deus meus.

Temp. Paſch. Alleluja, all. all. alleluja.

FERIA QUINTA.

Ad Veſperas Pſalmi

Aña. Domine. temp. Paſch. Alleluja.

Pſalmus 138.

DOmine probáſti me & cognovíſti me:* tu cognovíſti ſeſſiônem meam & reſurrectiônem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè:* ſémitam meam & funículum meum inveſtigáſti.

Et omnes vias meas prævidíſti;* quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognovíſti ómnia, noviſſima & antíqua:* tu formáſti me, & poſuíſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me:* confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo?* & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cælum, tu illic es:* ſi deſcéndero in inférnum ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo,* & habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedûcet me:* & tenêbit me déxtera tua.

Diviſio.

ET dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me:* & nox illuminátio mea in delícijs meis.

Quia ténebræ non obſcurabûntur à te: & nox ſicut dies illuminábitur:* ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos:* ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Confitêbor tibi, quia terribíliter magnificâtus es:* mirabília ópera tua: & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultâtum os meum à te, quod fecíſti in occúlto:* & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui: & in libro tuo omnes ſcribéntur: * dies formabúntur & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui Deus: * nimis confortâtus eſt principâtus eôrum.

Dinumerâbo eos, & ſuper arênam multiplicabúntur, * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis Deus peccatores: * viri ſánguinũ declinâte à me:

Quia dícitis in cogitatiône: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te, Dómine, óderam: * & ſuper inimícos tuos tabeſcêbam?

Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me Deus & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognóſce ſémitas meas.

Et vide, ſi via iniquitâtis in me eſt: * & deduc me in via ætérna.

Antiph. Dómine probáſti me, & cognovíſti me.

Antiph. A viro iníquo.

Pſalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die cõſtituébãt prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: * venenum áſpidum ſub lábijs eôrum.

Cuſtódi me Dómine de manu peccatôris: * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantâre greſſus meos: * abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dñe vocẽ deprecatiônis meæ.

Dómine Dómine virtus ſalûtis meæ: * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me Dñe à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me: ne derelínquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eôrũ: * labor labiôrum ipſôrũ opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes: in ignem dejícies eos: * in miſérijs non ſubſiſtent:

Vir linguóſus non dirigetur in terra: * virum injúſtum mala cápient in intéritu.

Cognovi, quia fáciet Dóminus judícium inopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Antiph. Dómine clamâvi.

Pſalmus 140.

DOmine clamâvi ad te, ex-

audi me:* inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigâtur orátio mea ſicut incenſum in conſpéctu tuo:* elevátio mánuum meârum ſacrifícium veſpertînum.

Pone Dómine cuſtódiam ori meo:* & óſtium circumſtántiæ lábijs meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ,* ad excuſándas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínib⁹ operántibus iniquitâtem,* & non cõmunicâ cum eléctis eôrum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpâbit me:* óleum autem peccatôris non impínguet caput meum.

Quóniã & adhuc orátio mea in beneplácitis eôrum:* abſórpti ſunt juncti petræ júdices eôrum.

Audient verba mea, quóniã potuérunt:* ſicut craſſitudo terræ erúpta eſt ſuper terram.

Diſſipâta ſunt oſſa noſtra ſecus inférnum:* quia ad te Dómine Dómine óculi mei: in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo, quem ſtatuérunt mihi:* & à ſcándalis operántium iniquitâtem.

adent in retiáculo ejus peccatóres:* ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Antiph. Dómine clamâvi ad te, exaudi me.

Temp. Paſchali. Alleluja, alleluja, allá.

FERIA SEXTA.

Ad Veſperas Pſalmi.

Añ. Pórtio mea. temp. paſch. Alleluja.

Pſalmus 141.

VOce mea ad Dóminũ clamávi:* voce mea ad Dóminũ deprecâtus ſum.

Effúndo in conſpéctu ejus oratiônẽ meam,* & tribulatiônem meam ante ipſum pronúntio.

In deficiéndo ex me ſpíritum meũ:* & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac, qua ambulâbam,* abſcondérunt láqueũ mihi.

Conſiderâbam ad déxteram & vidêbam:* & non erat, qui cognóſceret me.

Périjt fuga à me:* & non eſt, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine:* dixi: Tu es ſpes mea: pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiônẽ meã:* quia humiliâtus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me:* quia confortáti ſunt ſuper me.

Deduc de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo:* me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Antiph. Pórtio mea Dómine ſit in terra vivéntium. Añ. Benedictus.

Pſalmus 143.

BEnedíctus Dóminus Deus

meus, qui docet manus meas ad prælīū,* & dígitos meos ad bellum.
Miſericórdia mea & refugiū meū: * ſuſcéptor meꝰ, & liberâtor meus.
Protector meꝰ, & in ipſo ſperávi:* qui ſubdit pópulū meum ſub me.
Dómine quid eſt homo, quia innotuíſti ei?* aut fílius hóminis quia réputas eum?
Homo vanitáti ſímilis factus eſt:* dies ejus ſicut umbra prætéreunt.
Dómine inclína cælos tuos & deſcénde:* tange montes, & fumigábūt.
Fúlgura coruſcatiônem, & diſſipâbis eos:* emítte ſagíttas tuas, & conturbâbis eos.
Emítte manū tuā de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis:* de manu filiôrum alienôrum.
Quorum os locûtum eſt vanitâtem:* & déxtera eôrū déxtera iniquitâtis. Diviſio.

Deus cánticum novum cantâbo tibi:* in pſaltério decachórdo pſallam tibi.
Qui das ſalûtem régibus:* qui redemíſti David ſervum tuū de gládio malígno: éripe me.
Etérue me de manu filiôrum alienôrum: quorum os locûtum eſt vanitâtem:* & déxera eôrum déxtera iniquitâtis:
Quorum filij, ſicut novéllæ plantatiónes* in juventûte ſua.
Fíliæ eôrum compóſitæ:* circūornátæ ut ſimilitúdo templi.
Promptuária eôrum plena,* eructántia ex hoc in illud.
Oves eôrum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis:* boves eôrum craſſæ.
Non eſt ruína macériæ,* neque tránſitus, neque clamor in platéis eôrum.
Beâtum dixerunt pópulū, cui hæc ſunt:* beâtus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.
Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.
Aña. Per ſíngulos dies.

Pſalmus 144.

Exaltâbo te Deus meꝰ rex:* & benedícam nómini tuo in ſæculū, & in ſæculum ſæculi.
Per ſíngulos dies benedícam tibi:* & laudâbo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculū ſæculi.
Magnus Dóminus & laudábilis nimis:* & magnitúdinis ejus nō eſt finis.
Generátio & generátio laudâbit ópera tua:* & poténtiam tuam pronuntiábūt.
Magnificéntiam glóriæ ſanctitâtis tuæ loquéntur:* & mirabília tua narrabunt.
Et virtûtem terribílium tuôrū dicent:* & magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ ſuavitâtis tuæ eructábunt:* & juſtítia tua exultábunt.
Miſerâtor & miséricors Dñus:*

pátiens & multùm miſéricors.

Suâvis Dóminus univérſis: * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Antiph. Per ſíngulos dies benedícam te Dómine.

Temp. Paſch. Alleluja, allel. alleluja.

SABBATO

Ad Veſperas Aña.

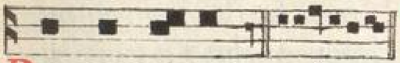

Regnum tuum. 7.

Tempore Paſchali.

Alleluja. 6.

Diviſio Pſalmi 144.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant filijs hóminū poténtiam tuam: * & glóriā magnificéntiæ regni tui.

Regnū tuum, regnū omniū ſæculorum: * & dominátio tua in omni generatiône & generatiônem.

Fidêlis Dóminus in ómnib9 verbis ſuis: * & ſanctus in ómnib9 opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant Dómine: * & tu das eſcam illôrum in témpore opportúno.

Aperis manum tuā: * & imples omne ánimal benedictiône.

Juſtus Dóminus in ómnibus vijs ſuis: * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritâte.

Voluntâtem timéntium ſe fáciet; * & deprecatiônem eôrum exáudiet, & ſalvos fáciet eos.

Cuſtôdit Dóminus omnes diligéntes ſe: * & omnes peccatôres diſpérdet.

Laudatiônem Dómini loquêtur os meum: * & benedîcat omnis caro nómini ſancto ejus in ſæculū, & in ſæculum ſæculi.

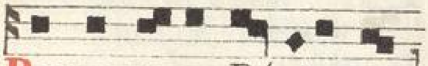

Regnum tuum Dómine, reg-

num omnium ſæculorum.

Laudabo. 4. Pſalm. 145.

Lauda ánima mea Dóminū: laudâbo Dóminum in vita mea: * pſallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolîte confídere in princípib9: * in filijs hóminū, in quib9 nō eſt ſalus.

Exîbit ſpíritus ejus, & revertêtur in terram ſuam: * in illa die perîbunt omnes cogitatiónes eôrū.

Beâtus, cujus Deus Jacob adjûtor ejus: ſpes ejus in Dño Deo ipſius: * qui fecit cælū & terram, mare & ómnia, quæ in eis ſunt.

Qui cuſtôdit veritâtem in ſæculū: facit judíciū injúriam patiéntibus:* dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos:* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos:* Dóminꝰ díligit juſtos.

Dóminus cuſtôdit ádvenas: pupíllum & víduam ſuſcípiet:* & vias peccatôrum diſpérdet.

Regnâbit Dóminus in ſæcula, Deus tuus Sion:* in generatiônem & generatiônem.

Laudabo Deum meum in vi-

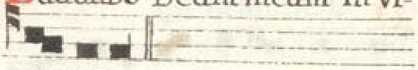

ta mea.

Deo noſtro.

Pſalmus 146.

Laudâte Dóminū, quóniam bonus eſt pſalmus:* Deo noſtro ſit jucúnda decorâq; laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dñus:* diſperſiónes Iſraêlis congregâbit.

Qui ſanat contrítos corde:* & álligat contritiónes eôrum.

Qui númerat multitúdinē ſtellârum:* & ómnibꝰ eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus:* & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dñus:* humílians autē peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſiône:* pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus:* & parat terræ plúviam.

Qui prodûcit in móntibꝰ fœnū:* & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipſôrum,* & pullis corvôrum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntâtem habêbit:* nec in tíbijs viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum:* & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Deo noſtro jucunda ſit lau-

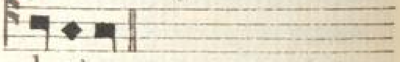

datio.

Lauda hic ſtatim pergitur in Pſalmo. Jeruſalem Dominū*

lauda Deum tuum Sion.

Pſalmus 147.

Lauda Jerúſalem Dóminū:* lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortâvit ſeras portárum tuârum:* benedíxit fílijs tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem:* & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ:* velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam:*

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

nébulā ſicut cínerem ſpargit.
Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas:* ante fáciem frígoris éjus quis ſuſtinébit?
Emittet verbum ſuum & liquefáciet ea:* flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum ſuū Jacob:* juſtítias & judícia ſua Iſraël.
Non fecit táliter omni natióni:* & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Lauda Jeruſalem Dóminū.

Tempore Paſchali. Al le lu ja, alle lu - ja, alle lu ja.

Capitulum. *Rom. ii.*

O Altitûdo divitiârum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei: quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

Reſpons. breve.

Magnus Dóminus noſter, * & magna vir tus ejus. ℣. Et ſapientiæ e jus non eſt nu - merus. Gloria Patri. &c.

Hymnus

O Lux beata Trinitas,
Et principalis Unitas:
Jam ſol recedit igneus,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véſpere;
Te noſtra ſupplex glória
Per cuncta laudet ſæcula.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpetuū. Amen.

℣. Veſpertina oratio aſcendat ad te Domine.
℟. Et deſcendat ſuper nos miſericordia tua.

Ad Magnificat Aña.

Suſcepit Deus Iſraël pu - erum ſuum, ſicut locutus eſt ad Abraham & ſemen ejus, exaltare humiles uſque in ſæculum. 7.

Capitulum O Altitudo. dicitur in Veſperis Sabbati ab Octava Pentecoſtes uſq; ad Advent. & ab Octava Epiphaniæ uſq; ad Septuageſimā. ℟. breve, Hymnus, & Verſus etiam uſq; ad Quadrageſimam. Aña Suſcepit. ad Magnificat ab Octava Epiph. uſq; ad Septuageſimam tantùm. Poſt Antiphonam dicitur Oratio Dominicæ ſubſequentis: tum verò Suffragia de B.M.V. & alijs, ſuprà in Dominica fol. 39. poſita.

AD COMPLETORIUM.

Hebomadarius incipit dicendo vel cantando.

JUbe Domne benedícere.

Superior benedicit dicens:

NOctem quiétam, & finē perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. Chorus reſpondet. Amen.

mox ab Hebdomadario legitur ſequens Lectio brevis. 1. Petri 5.

FRatres, Sóbrij eſtóte & vigilâre: quia adverſárius veſter diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens, quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide. Tu autem Dómine miſerére nobis. reſpondet Chorus.

Deo gratias. Tum Superior dicit ℣.

Adjutorium noſtrum in nómine Domini. Reſpondet Chorus. Qui fecit cælum & terram.

Pater noſter. & totum ſecretò.

Dein utrimque fit Confeſſio voce aliquantum profundiore ùt ſupra Feria II. ad Primam fol. 13. & datâ à Superiore abſolutione, Hebdomadarius iterum elevat vocem dicens ℣.

Converte nos Deus ſalutaris nr̄.

Reſp: Chor: Et averte iram tuam à nobis.

vel idem à IV. Vocibus.

Et averte iram tuam à nobis.

Cætera, quæ ſequuntur uſque ad Hymnum, ſi cantantur à 4. Vocibus, require ſupra in Regulis. Pſalmi cantantur in VIII. Tono.

Tum Hebdomadarius.

DEus in adjutorium meum intende. Proſequitur Chorus. Domine ad adjuvandū ... Gloria .... Alleluja.

Dein à Cantore Clerico incipiuntur ſeq.

Pſalmus 4.

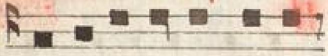

CUm invocârem, exau-

dîvit me Deus juſtítiæ meæ: ✱

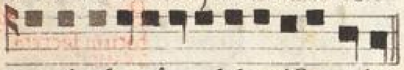

in tribulatiône dilatáſti mihi.

Miſerêre mei ✱ & exáudi oratiônem meam.

Fílij hóminum uſquequo gravi corde? ✱ ut quid dilígitis vanitâtē, & quæritis mendácium?

Et ſcitôte quóniam mirificâvit Dóminus ſanctum ſuum: ✱ Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolîte peccâre: ✱ quæ dícitis in córdibꝰ veſtris: in cubílibꝰ veſtris compungímini.

Sacrificâte ſacrifícium juſtítiæ: & ſperâte in Dño: ✱ Multi dicunt: Quis oſtendit nobis bona?

Signâtum eſt ſuper nos lumen vultûs tui Dómine: ✱ dedíſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini & ólei ſui, ✱ multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum ✱ dórmiam & requiéſcam.

Quóniam tu Dómine ſingulá-riter in ſpe ✱ conſtituíſti me.

Glória Patri. &c.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, ✱ in protectiône Dei cæli cōmorábitur.

Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum: ✱ Deus meus ſperâbo in eum.

Quóniam ipſe liberavit me de láqueo venántium, ✱ & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrabit tibi: ✱ & ſub pennis ejus ſperâbis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: ✱ non timêbis à timôre nocturno.

A ſagítta volante in die, à negótio perambulánte in tenebris: ✱ ab incúrſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille: & decem míllia à dextris tuis: ✱ ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderâbis: ✱ & retributiônem peccatôrum vidêbis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: ✱ altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: ✱ & flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandâvit de te: ✱ ut cuſtódiant te in ómnibus vijs tuis.

In mánibus portábunt te: ✱ ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcū ambulâbis:* & conculcâbis leônem & dracônem.

Quóniam in me ſperâvit, liberâbo eū:* prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum.

Clamâbit ad me, & ego exáudiam eū:* cum ipſo ſum in tribulatiône, erípiā eū, & glorificâbo eum.

Longitúdine diêrum replêbo eum:* & oſténdam illi ſalutâre meū.

Pſalmus 133.

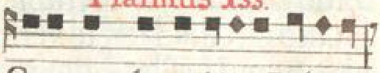

ECce nunc benedícite Dóminū* omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini,* in átrijs domus Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta:* & benedícite Dóminum.

Benedîcat te Dóminus ex Sion,* qui fecit cælum & terram.

Sequens Hymnus quoad cantum & ultimam ſtropham variatur ſecundùm diverſitatem temporis & feſti, ut ſequitur.

Hymnus.

In ſummis Feſtivitatibus à 4. Voc.

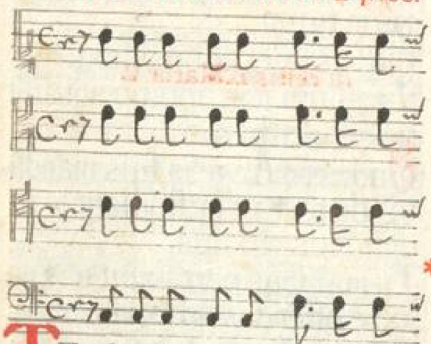

TE lucis ante términum

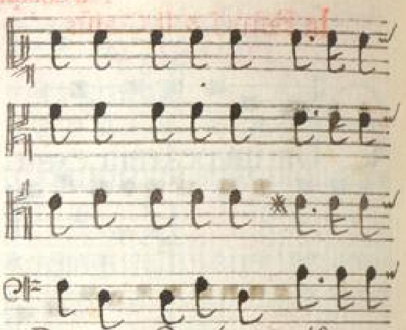

Rerum Creâtor póſcimus

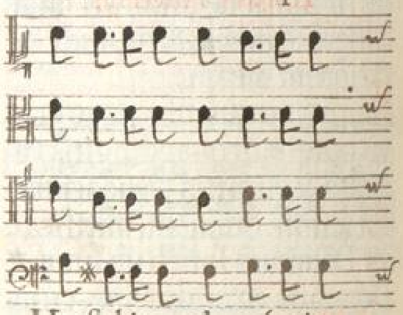

Ut ſolita cleméntia

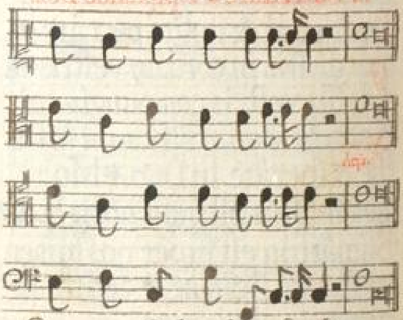

Sis præſul ad cuſtodiā.

Procul recedant ſomnia,
Et nóctium phantáſmata,
Hoſtémq; noſtrū cómprime,
Ne polluántur córpora.

*Præſta Pater omnípotens
Per Jeſum Chriſtum Dñm,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cū ſancto Spíritu. Amen.

In Feſtis I. & II. Claſſis.
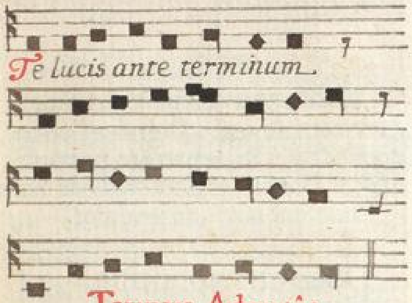
Tempore Adventûs.
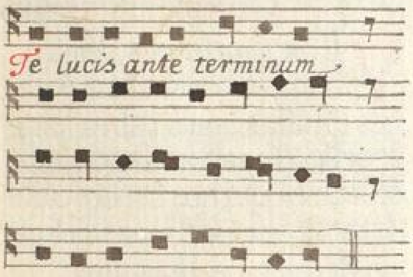
In Nativitate & Epiphania Dom.
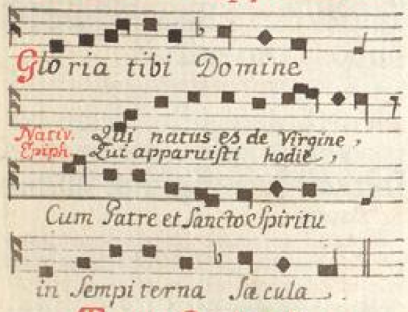
Tempore Quadrageſimæ.
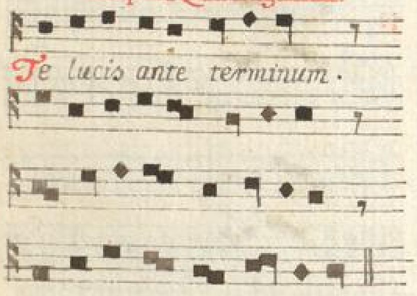
Tempore Paſchali.
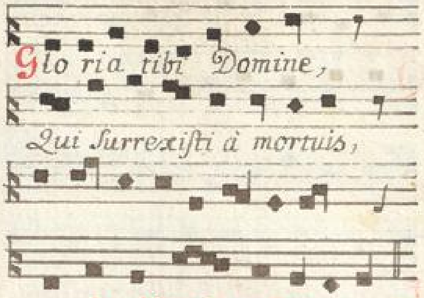
In Aſcenſione Domini.
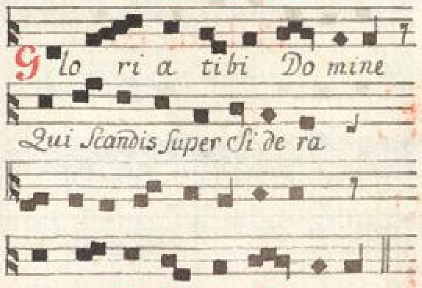
In Pentecoſte.
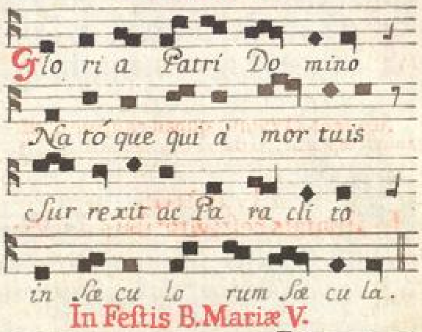
In Feſtis B. Mariæ V.
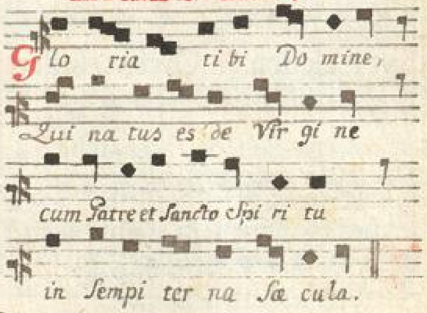
In Feſtis duplicibus.

Te lucis ante terminum.

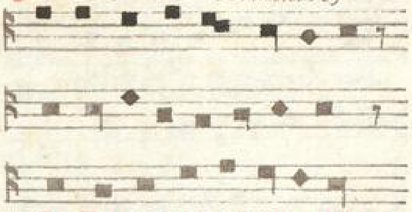

In Dominicis & Sabb. per Annũ.

Te lucis ante terminum.

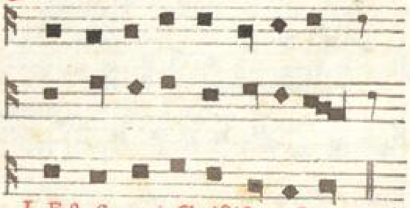

In Feſto Corporis Chriſti & per Octavam ejus Hymnus canitur ut in tempore Adventûs ſup.

Capitulum *Hebdom.* *Jerem. 14.*

TU autem in nobis es Dómine, & nomen ſanctum tuum invocâtum eſt ſuper nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noſter.

Cantor Cleric.

℣. Cuſtódi nos Dómine ut pupíllã óculi.

℟. Sub umbra alârum tuârũ prótege nos.

Hebdom.

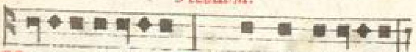

Kyrie eleiſon. Ch. Chriſte eleiſon.

ſecretò.

Hebd. Kyrie eléiſon. Pater noſter. &c.

Et ne nos indúcas in tentationem.

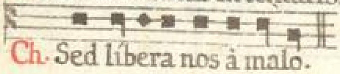

Ch. Sed líbera nos à malo.

Quod Pater noſter. &c. ſicut & ſequentes Preces intra lineam poſitæ aliquantùm profundiori ſed tamen non variante voce dicuntur, quando Officium non eſt duplex aut infra Octavam.

Preces. Credo in Deum. &c. ſecretò.

℣. Carnis reſurrectiõnem. ℟. Vitam ætérnam, Amen. ℣. Dignâre Dómine nocte iſta. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre. ℣. Dómine exáudi oratiõnẽ meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

hic iterum elevat vocem dicens.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio. Oremus.

VIſita, quæſumus Dómine, habitatiõnem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repélle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant: & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. ℣. Benedicâmus Dómino. ℟. Deo grátias.

Superior benedicens dicit.

Benedîcat & cuſtódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater & Fílius & Spíritus ſanctus. ℟. Amen.

Dein cantatur una ex ſequentibus Antiphon. A Veſp. Sabbati ante Dominicam I. Adventus uſque ad Purificationem incluſivè Antiph.

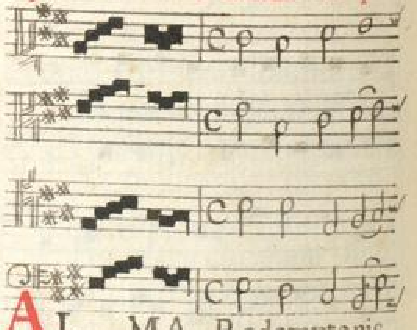

ALMA Redemptoris
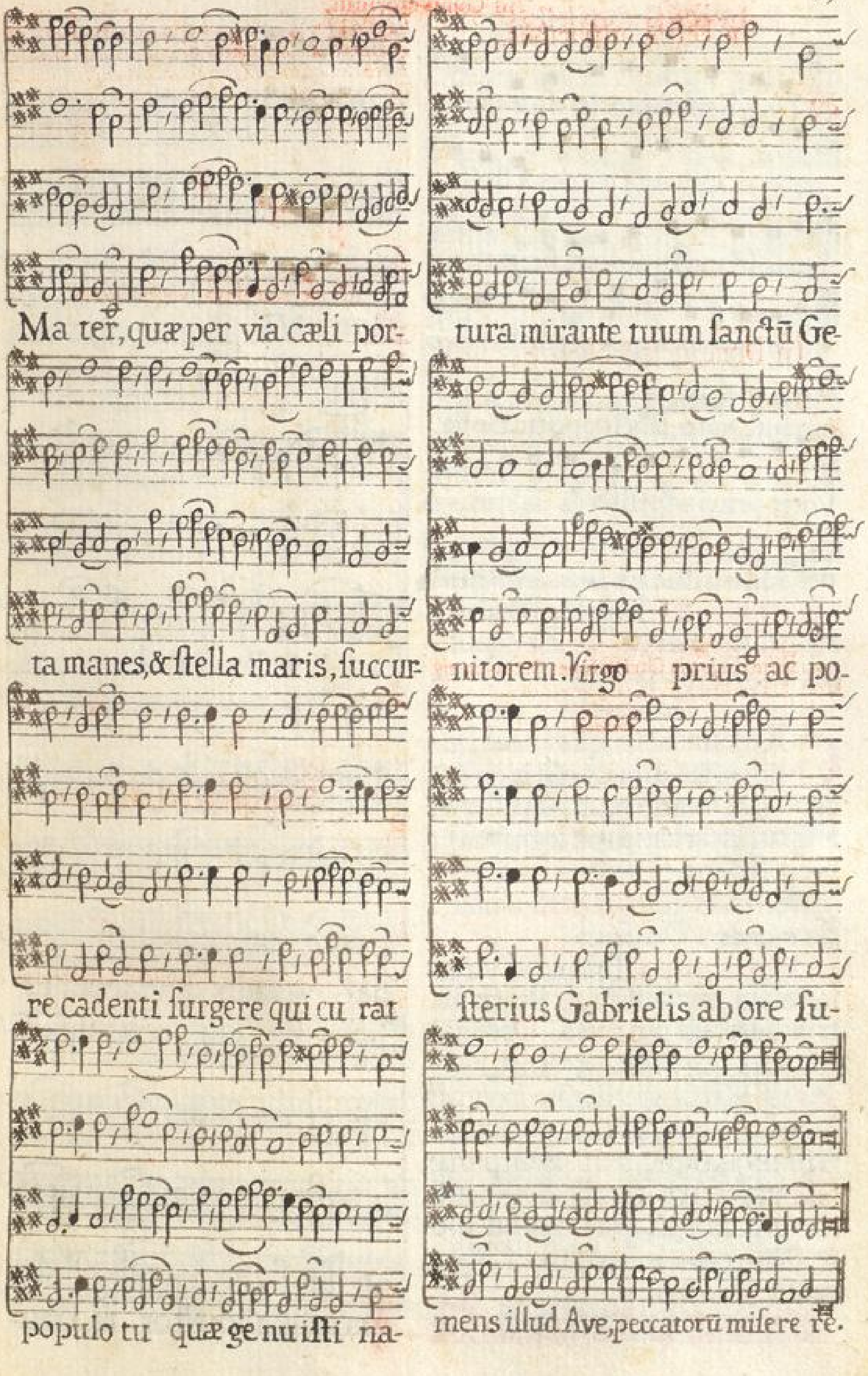
Ma ter, quæ per via cæli por-
ta manes, & ſtella maris, ſuccur-
re cadenti ſurgere qui cu rat
populo tu quæ ge nu iſti na-
tura mirante tuum ſanctū Ge-
nitorem. Virgo prius ac po-
ſterius Gabrielis ab ore ſu-
mens illud Ave, peccatorū miſere re.

Eadem in feriali Officio.
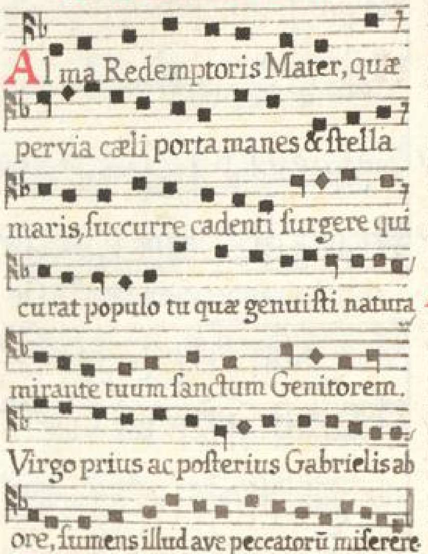
In Adventu ℣. Angelus Dómini nuntiâvit Mariæ. ℟. Et concêpit de Spíritu ſancto.

Oremus.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, méntibus noſtris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte, Chriſti Filij tui Incarnatiônem cognóvimus; per paſſiônem ejus & crucem ad reſurrectiônis glóriam perducâmur. Per eúmdem Chriſtum.

A I. Veſp. Nativit. ℣. Poſt partū Virgo inviolâta permanſiſti. ℟. Dei Genitrix intercede pro nobis. Oremus.

DEus, qui ſalûtis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitâte fœcundâ humáno géneri præmia præſtitiſti: tribue quæſumus; ut ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quā merúimus auctórem vitæ ſuſcípere, Dñm noſtrū Jeſum Chriſtū Filium tuum. ℟. Amen.

A Completorio diei II. Februarij uſq; ad Completoriū feriæ IV. maj. hebdom. incluſive Aña.
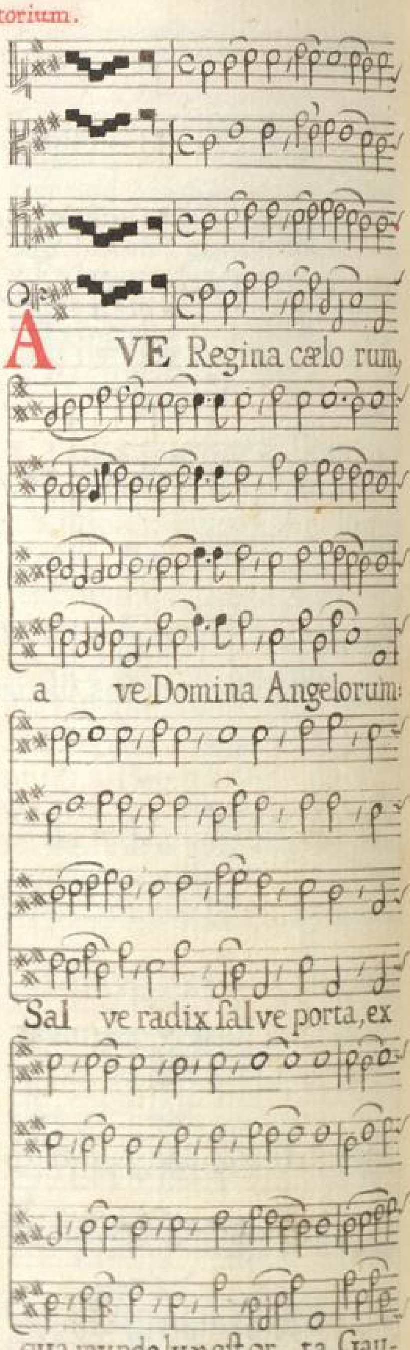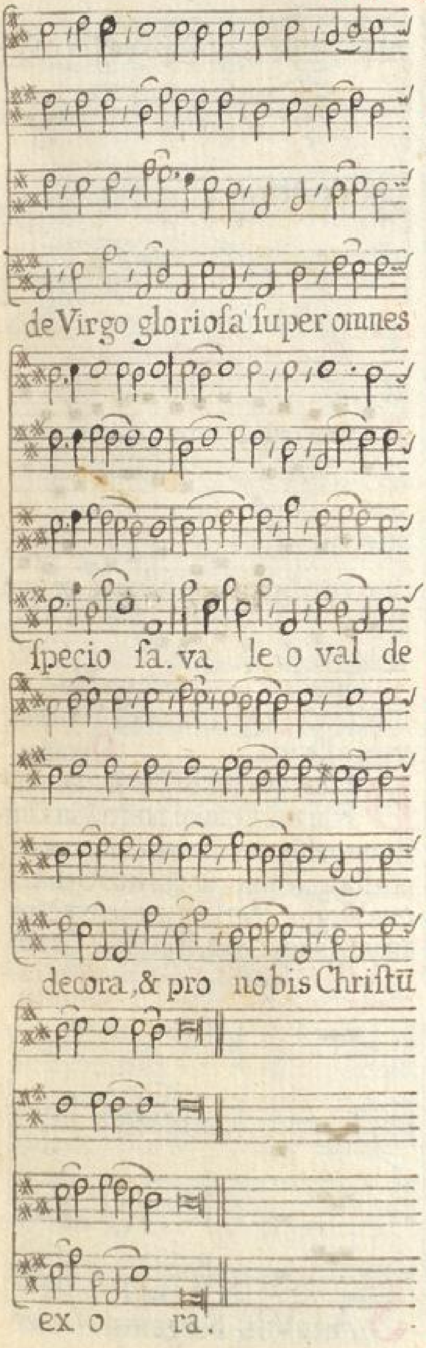
Eadem in feriali officio.
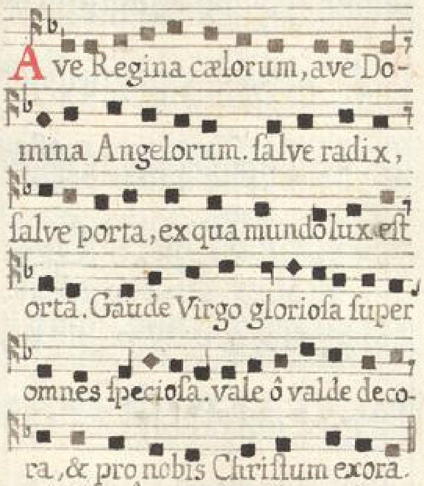
℣. Dignâre me laudâre te Virgo ſacrâta. ℟. Da mihi virtûtem contra hoſtes tuos.

Oremus.

Concéde miſéricors Deus fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiônis ejus auxílio à noſtris iniquitátibꝫ reſurgâmus. Per eúmdem Chriſtū Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati ſancti uſque ad Nonam Sabbati primi poſt Pentecoſten incluſivè, Antiphona.
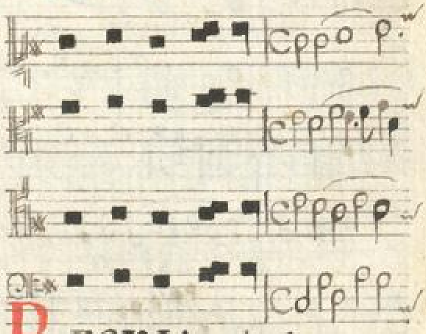
REGINA cæli læta-
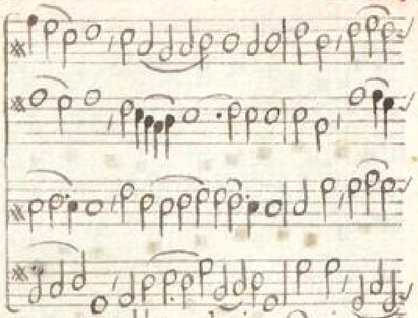
re, alle luja. Quia quē

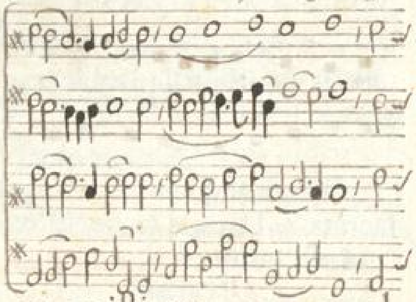

me ruiſti por ta re, al-

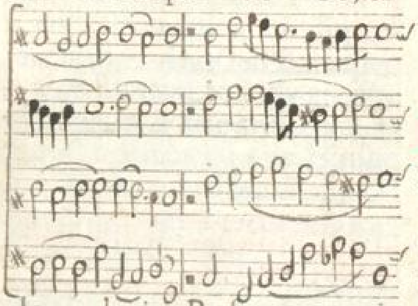

le lu ja. Reſurre xit

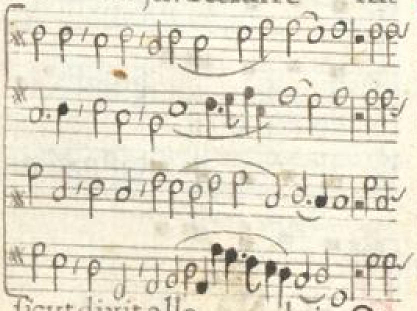

ſicut dixit, alle luja. Ora

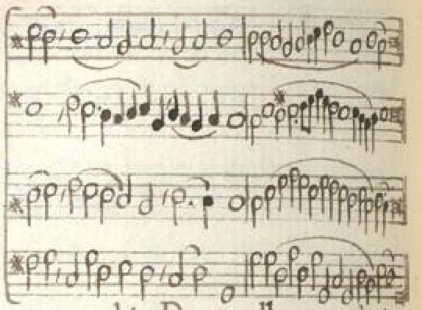

pro no bis Deum, alle luja.

Eadem in feriali Officio.

Regina cæli lætare, alleluja. quia

quem meruiſti portare alleluja. re-

ſurrexit ſicut dixit, alleluja. ora pro

nobis Deum, alleluja.

℣. Gaude & lætare Virgo María allelúja. ℟. Quia ſurrexit Dóminus verè, alleluja. Oremus.

DEus, qui per Reſurrectiónem Filij tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificâre dignâtus es: præſta quæſumus; ut per ejus Genitrícem Vírginē Maríam perpétuæ capiâmus gáudia vitæ. Per eúmdē Chriſtū.

A I. Veſp: feſti SS. Trinitatis uſque ad Nonam Sabbati ante Advent. incluſ. Aña.

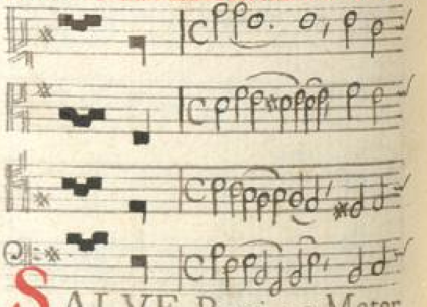

SALVE Regi na Mater
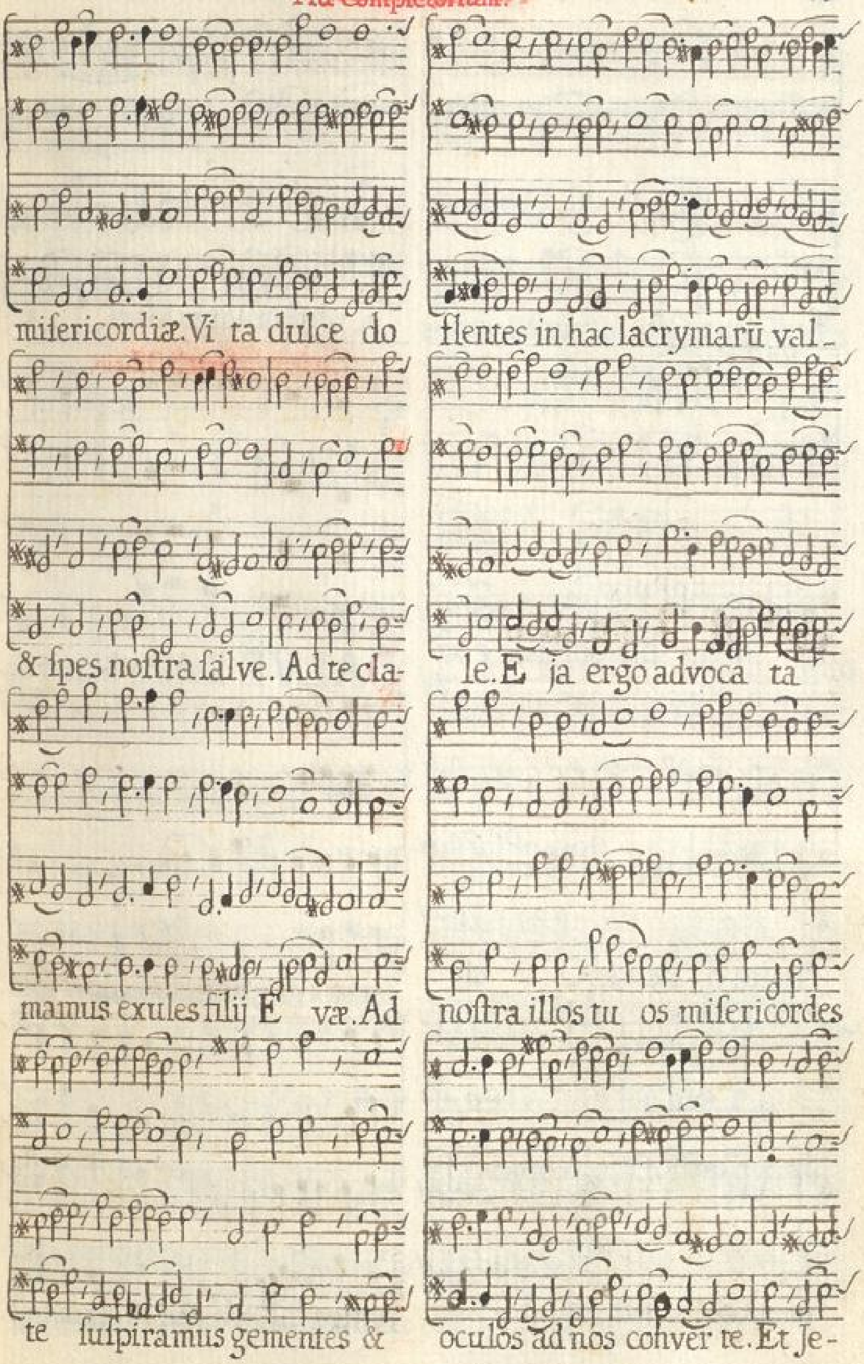
miſericordiæ. Vi ta dulce do
& ſpes noſtra ſalve. Ad te cla-
mamus exules filij E væ. Ad
te ſuſpiramus gementes &
flentes in hac lacrymarū val-
le. E ja ergo advoca ta
noſtra illos tu os miſericordes
oculos ad nos conver te. Et Je-
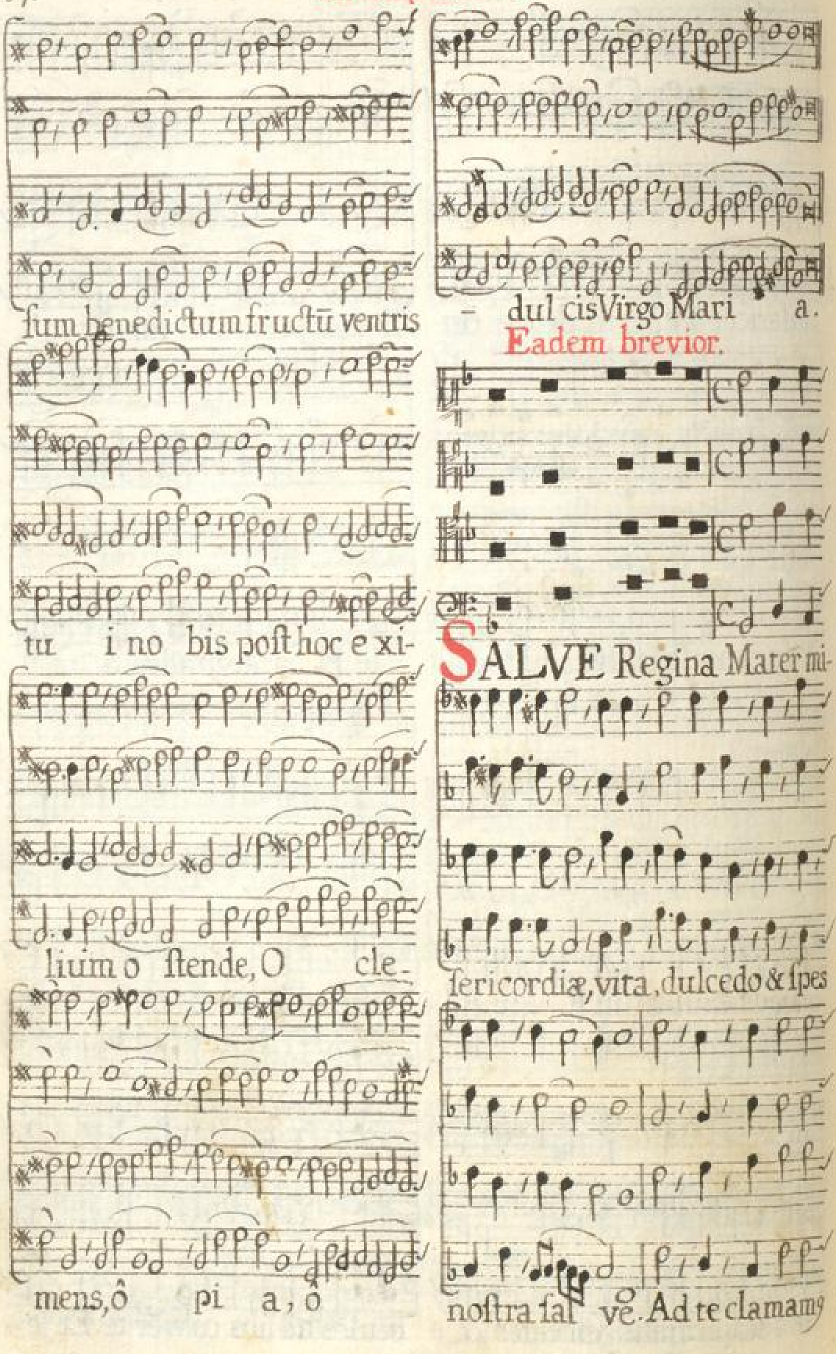
ſum benedictum fructū ventris
tu i no bis poſt hoc e xi-
lium o ſtende, O cle-
mens, ô pi a, ô
dul cis Virgo Mari a.
Eadem brevior.
SALVE Regina Mater mi-
ſericordiæ, vita, dulcedo & ſpes
noſtra ſal ve. Ad te clamam9
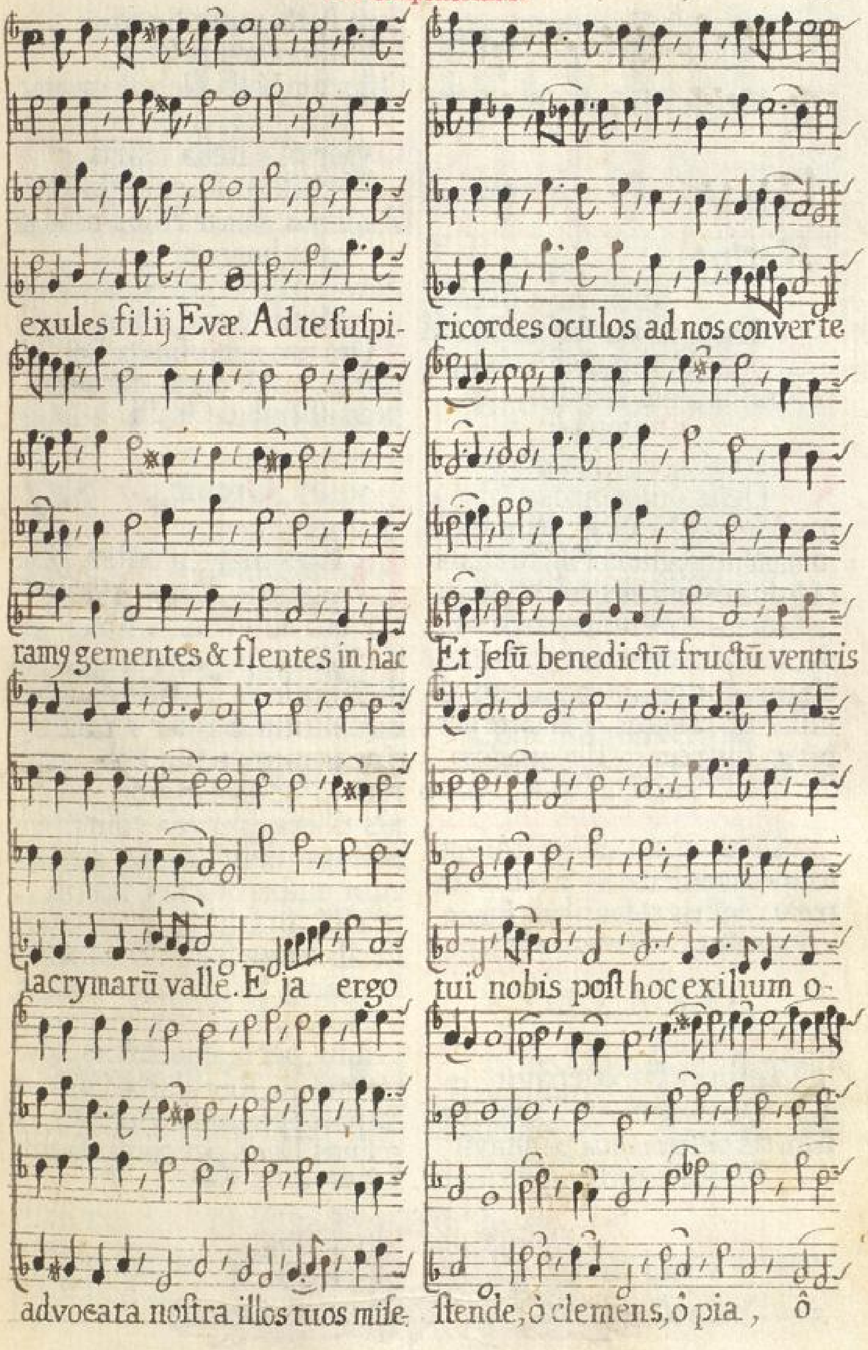
exules fi lij Evæ. Ad te ſuſpi-
ramꝰ gementes & flentes in hac
lacrymarũ valle. E ja ergo
advocata noſtra illos tuos miſe-
ricordes oculos ad nos converte
Et Jeſũ benedictũ fructũ ventris
tui nobis poſt hoc exilium o-
ſtende, ô clemens, ô pia, ô

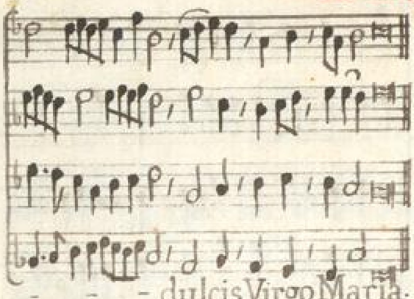

- - - - dulcis Virgo Maria.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiâmur promiſſiónibus Chriſti.

Oremus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ Vírginis Matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílij tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperánte præparáſti: da, ut cujus commemoratióne lætâmur, ejus pia interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eumdem Chriſtū Dóminū noſtrum. Amen.

Dein in voce profundiore additur ſeq:

℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Et cum frátribus noſtris abſentibus, Amen.

Pater noſter. Ave Maria. Credo. ſecretò.
Poſt Competorium conſuevit addi ſequens

ORATIO

Ad beatam Mariam V. contra peſtem.

STella cæli extirpávit
Quæ lactávit Dóminum,
Mortis peſtem, quā plantávit
Primus parens hóminum.
Ipſa ſtella nunc dignétur
Sídera compéſcere,
Quorum bella plebem cædunt
Diro mortis úlcere.
O glorióſa ſtella maris
Peſtíferis ſuccúrre morbis.
Audi nos, nam te Fílius nihil negans honorat.
Salva nos Jeſu, pro quibus Virgo Mater te orat, amen.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oremus.

DEus miſericórdiæ, Deus pietátis, Deus indulgéntiæ, qui miſértus es ſuper afflictiônem pópuli tui, & dixíſti Angelo percutiénti pópulum tuum: Súfficit: nunc contine manum tuam; ob amôrem illíus ſtellæ glorióſæ, cujus úbera pretióſa contra venénum delictôrum noſtrôrum quàm dúlciter ſuxíſti: præſta auxílium grátiæ tuæ; ut ab omni peſte, & improviſa morte ſecúrè liberêmur, & à totíus perditiônis incúrſu ſalvémur, per te Jeſu Chriſte Salvátor mundi, Rex glóriæ. Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.